

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. února 2017 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Jonákové, Ph.D., a soudců JUDr. Pavla Zelenky a JUDr. Kateřiny Korečkové, Ph.D., v trestní věci obžalovaných **1) Ing. Vladimíra S i t t y**, MBA, nar. [REDACTED], **2) JUDr. Vladimíra S i t t y**, MBA, nar. [REDACTED], a **3) JUDr. Ing. Bc. Martina K o h o u t a**, nar. [REDACTED], odvolání všech tří **obžalovaných, státní zástupkyně** Městského státního zastupitelství v Praze a **poškozené** SPM – Security Paper Mill, a.s. (dříve Neograph,a.s.), proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2015 č. j. 10T 15/2014 - 8256 a rozhodl **t a k t o**:

I. Z podnětu odvolání všech obžalovaných, státního zástupce a poškozené se podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), f), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek ohledně všech obžalovaných částečně **z r u š u j e**, a to v celé odsuzující části pod **bodem A.** a v obou **v ý r o c í c h o n á h r a d ě š k o d y** podle § 228 a § 229 t. ř.

II. Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tř. ř. se **znovu rozhoduje** tak, že

Podle § 226 písm. b) tr. ř. se obžalovaní

1. Ing. Vladimír S i t t a, MBA,

nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED]

2. JUDr. Vladimír S i t t a, MBA,

nar. [REDACTED], bytem [REDACTED]

3. JUDr. Ing. Bc. Martin K o h o u t,

nar. [REDACTED], bytem [REDACTED]

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1KZV 27/2012 podané dne 13. 11. 2014, jíž bylo obžalovaným pod bodem I. kladeno za vinu, že

dne 18. 12 v Praze obviněný ing. Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE], jako člen představenstva a obchodní ředitel společnosti Neograph, a.s., se sídlem Praha 1, Opletalova č. 1015/55 /do 16.12.2011/ s předmětem činnosti mimo jiné výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů v úmyslu získat majetkový prospěch na úkor společnosti Neograph, a.s., založil společnost Avium Partners, s.r.o. IČ 28714571 se sídlem Praha 1, Opletalova 1603/57 se stejným předmětem činnosti- mimo jiné výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, a aby zůstala skryta jeho účast ve společnosti Avium Partners, s.r.o., pomohl mu obviněný JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout jednak právními radami a jednak tím, že dne 8. 10. 2009 sám v notářské kanceláři v Praze 2, Karlovo nám. č. 28 podepsal zakladatelskou listinu a stal se na přechodnou dobu jediným společníkem a jednatelem společnosti Avium Partners, s.r.o., přičemž dne 26. 1. 2010 jmenoval jednatelem obviněného ing. Vladimíra Sittu / zapsán jako společník a jednatel dne 6. 9. 2010/, následně dne 27. 4. 2010 na popud obviněného ing. Vladimíra Sitty obviněný JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout za společnost Avium Partners, s.r.o. a JUDr. Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE] z titulu místopředsedy představenstva a generálního ředitele společnosti Neograph, a.s. /do 16. 12. 2011/ uzavřeli fiktivní zprostředkovatelskou smlouvu, na základě které obviněný ing. Vladimír Sitta, za společnost Avium Partners, s.r.o. vystavil na společnost Neograph, a.s. faktury za fiktivní plnění zprostředkování obchodních případů:

- 1/ fakturu č. 0B10001 ze dne 15. 4. 2010 na částku 327.200, -Kč
- 2/ fakturu č. 0B10002 ze dne 24. 10. 2010 na částku 376.243,20- Kč
- 3/ fakturu č. 1110001 ze dne 17. 1. 2011 na částku 381.081,60,-Kč
- 4/ fakturu č. 1110002 ze dne 22. 3. 2011 na částku 282.182,40,-Kč
- 5/ fakturu č. 1110004 ze dne 30. 6. 2011 na částku 293.472, - Kč
- 6/ fakturu č. 6/2011 ze dne 13. 10. 2011 na částku 293.472, - Kč
- 7/ fakturu č. 7/2011 ze dne 29. 12. 2011 na částku 293.472, -Kč

a tyto faktury nechal obviněný ing. Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE] jako obchodní ředitel společnosti Neograph, a.s. proplatit ve prospěch společnosti Avium Partners, s.r.o., v případě faktury pod bodem 7/ nedošlo k jejímu proplacení v důsledku organizačních změn ve společnosti Neograph, a.s., tímto jednáním způsobili společnosti Neograph, a.s. škodu ve výši 1.679.576,-Kč a společnost Avium Partners, s.r.o. získala neoprávněný majetkový prospěch v této výši,

kterým měli obžalovaní JUDr. Vladimír Sitta, MBA, a JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout spáchat účastenství ve formě pomoci k trestnému činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 255 odst. 2, 3 tr. zákoníku a obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, dílčí útok pokračujícího trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestný čin.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozená SPM – Security Paper Mill, a.s, se sídlem Americká 340/31, Vinohrady, 120 00 Praha 2 , IČ 25143468, se svým uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

III. Podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc ve zbývajícím rozsahu zrušení, tj. ohledně **zbytku bodu A.** (odpovídající bodům obžaloby III. a IV.) a navazujících **výroků o náhradě škody, v r a c í** soudu prvního stupně.

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadeným rozsudkem ze dne 18. 9. 2015 č. j. 10T 15/2014 – 8256 Městský soud v Praze rozhodl o obžalobě podané proti obžalovaným 1) Ing. Vladimírovi Sittovi, MBA (dále jen *obžalovaný Ing. Sitta*), 2) JUDr. Vladimírovi Sittovi, MBA (dále jen *obžalovaný JUDr. Sitta*), a 3) JUDr. Ing. Bc. Martinovi Kohoutovi (dále jen *obžalovaný JUDr. Kohout*), a to tak, že všechny tři obžalované uznal **v části označené A.** vinnými následovně:

„Obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, jako účastník na podnikání a obchodní ředitel společnosti Neograph a.s., se sídlem Praha 1, Opletalova č. 1015/55, s předmětem činnosti – mimo jiné – výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věcí movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání a pořádání kurzů a školení, a současně jako účastník na podnikání, jednatel a společník společnosti Avium Partners s.r.o., se sídlem Praha 1, Opletalova č. 1603/57, s předmětem činnosti – mimo jiné – výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věcí movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání a pořádání kurzů a školení, včetně lektorské činnosti, tedy společností se stejným předmětem činnosti, obžalovaný JUDr. Vladimír Sitta, MBA, v postavení generálního ředitele společnosti Neograph a.s., a obžalovaný JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout, jako zakladatel, společník a jednatel společnosti Avium Partners s.r.o.,

poté, co obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, s využitím právních rad obžalovaného JUDr. Ing. Bc. Martina Kohouta a v součinnosti s ním nechal dne 8. října 2009 v notářské kanceláři JUDr. Jana Hofmanna v Praze 2, Karlovo náměstí č. 28, podepsáním zakladatelské listiny založit společnost Avium Partners s.r.o. a dne 18. prosince 2009 jí zapsat do obchodního rejstříku, dohodl se na přelomu let 2009 a 2010 s Ing. Janem Janků, nar. [REDAKCE] v té době finančním ředitelem obchodní společnosti Neograph a.s., a se svým otcem – obžalovaným JUDr. Vladimírem Sittou, MBA, – na možnosti jejím jménem vyvíjet zprostředkovatelskou činnost v oblasti papírenství pro společnost Neograph a.s. i pro další podnikatelské subjekty jakož i na snížení své měsíční mzdy u společnosti Neograph a.s. z částky 100.200,- Kč na částku 37.000,- Kč a na kompenzaci tohoto kroku cestou periodických fakturací rozdílů mezi těmito částkami jménem společnosti Avium Partners s.r.o. vůči společnosti Neograph a.s. navenek vydávanými za fakturace plateb za zprostředkování obchodů společností Avium Partners s.r.o. pro společnost Neograph a.s.,

načež

obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, inicioval uzavření zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi Neograph a.s. a Avium Partners s.r.o., kterou z jeho podnětu spolu s ním podepsali obžalovaný JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout za společnost Avium Partners s.r.o. a obžalovaný JUDr. Vladimír Sitta, MBA, za společnost Neograph a.s. a datovali ji dny 21. prosince 2009, 1. března 2010 a 27. dubna 2010

a

na základě této smlouvy obžalovaný Ing. Vladimír Sitta MBA za společnost Avium Partners s.r.o. vystavil na společnost Neograph a.s. sedm faktur za fiktivní plnění – zprostředkování obchodních případů – konkrétně

*fakturu číslo 0B10001 ze dne 15. 4. 2010 na částku 327.200,- Kč,
fakturu číslo 0B10002 ze dne 24. 10. 2010 na částku 376.243,20 Kč,
fakturu číslo 1110001 ze dne 17. 1. 2011 na částku 381.081,60 Kč,
fakturu číslo 1110002 ze dne 22. 3. 2011 na částku 282.182,40 Kč,
fakturu číslo 1110004 ze dne 30. 6. 2011 na částku 293.472,- Kč,
fakturu číslo 6/2011 ze dne 13. 10. 2011 na částku 293.472,- Kč a
fakturu číslo 7/2011 ze dne 29. 12. 2011 na částku 293.472,- Kč*

a tyto faktury – s výjimkou poslední uvedené – nechal jako obchodní ředitel společnosti Neograph a.s. proplatit ve prospěch společnosti Avium Partners, čímž společnost Avium Partners s.r.o. získala majetkový prospěch ve výši 1.682.576,- Kč,

a současně

založení společnosti Avium Partners s.r.o., uzavření uvedené zprostředkovatelské smlouvy a s ní spojené dohody otevřely prostor pro to, aby obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, mohl vyvíjet – formálně pod hlavičkou společnosti Avium Partners, ve skutečnosti však nadále jako obchodní ředitel společnosti Neograph – zprostředkovatelskou činnost v oblasti papírenství a na úkor společnosti Neograph a.s. ve prospěch společnosti Avium Partners s.r.o. získávat zprostředkovatelské provize,

příčemž takto

obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, jako obchodní ředitel společnosti Neograph a.s. a současně jednatel a společník společnosti Avium Partners s.r.o., s cílem opatřit společnosti Avium Partners s.r.o. finanční prospěch na úkor společnosti Neograph a.s.

I. dne 1. února 2010 uzavřel jménem společnosti Avium Partners s.r.o. zprostředkovatelskou smlouvu se společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., se sídlem Bratislava 34, Jozefa Hagaru č. 9, Slovenská republika, zastoupenou JUDr. Milanem Harčarikem, nar. [REDAKCE] na jejímž základě za společnost Avium Partners s.r.o. jako tvrzeného dodavatele služby následně vystavoval a nechával vystavovat faktury za zprostředkování obchodních případů vůči společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., jako odběrateli služby, přičemž se dohodl se zástupci společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., na umělém navýšení konečných cen jednotlivých zakázek pro jejich odběratele, kterým byla společnost Neograph a.s., o sjednané zprostředkovatelské provize a současně za společnost Neograph a.s. dával pokyny k proplacení faktur vystavených na základě této dohody společností PROMPT, tlačiareň cenin, znějících na daným způsobem navýšené částky, a takto:

1. dne 31. května 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., a Neograph a.s. vystavena jménem společnosti Avium Partners s.r.o. faktura číslo EU20002 na částku 13.000 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 21. června 2010, a tím pro společnost Avium Partners, s.r.o. získal finanční prospěch ve výši 334.945,- Kč, neboť společnost Neograph a.s. si objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., dne 25. března 2010 sama a za dodávku objednaného zboží poukázala dne 26. května 2010 na základě faktury číslo 20102207 vystavené dne 28. dubna 2010 společností PROMPT, tlačiareň cenin, částku 40.740 EUR, zahrnující zprostředkovatelskou provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. ve výši 13.000 EUR, takže v korunovém ekvivalentu uhradila o 331.630,- Kč více než musela,

2. dne 17. června 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu se společností Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo EU20003 znějící na částku 26.000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 21. června 2010, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 669.890,- Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 25. března 2010 sama a za dodávku objednaného zboží poukázala dne 14. června 2010 na základě faktury číslo 20102331 vystavené dne 25. května 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 81.440 EUR, navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 26.000 EUR, takže v korunovém ekvivalentu uhradila o 669.370,- Kč více než musela,
3. dne 26. července 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu se společností Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo EU20004 na částku 8.470 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 11. srpna 2010, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 210.183,50 Kč, přestože si společnost Neograph a.s. v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 26. května 2010 sama a za dodávku objednaného zboží poukázala dne 2. července 2010 na základě faktury číslo 20102385 vystavené dne 9. června 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, částku 16.940 EUR, navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 8.470 EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 213.232,25 Kč,
4. dne 2. srpna 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu se společností Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. vůči společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, faktura číslo EU20005 na částku 19.000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 16. srpna 2010, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 472.245,- Kč, ačkoliv si společnost Neograph a.s. v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 25. března 2010 sama a za dodávku objednaného zboží poukázala dne 27. července 2010 na základě faktury číslo 20102436 vystavené dne 2. července 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 57.420 EUR, navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 19.000 EUR, takže v korunovém ekvivalentu uhradila o 469.110,- Kč více než musela,
5. dne 19. října 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu se společností Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. vůči společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., faktura číslo EU20007 na částku 1.686 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 24. listopadu 2010, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 41.627,34 Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 21. září 2010 sama a za dodávku objednaného zboží poukázala dne 16. listopadu 2010 na základě faktury číslo 20102605 vystavené dne 12. října 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 3.372,50 EUR, navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 1.686 EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 41.340,72 Kč,
6. dne 2. prosince 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu se společností Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. vůči společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., faktura číslo EU20008 na částku 24.000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 3. ledna 2011, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 602.040,- Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s.,

dne 11. listopadu 2010 sama a za dodávku objednaného zboží poukázala dne 30. prosince 2010 na základě faktury číslo 20102691 vystavené dne 1. prosince 2010 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., částku 30.800 EUR, navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 24.000 EUR, takže v korunovém ekvivalentu uhradila o 600.240,- Kč více než musela,

7. dne 1. února 2011 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., a Neograph a.s. vystavena jménem společnosti Avium Partners s.r.o. faktura číslo 1120001 na částku 36.900 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 14. února 2011, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 894.271,50 Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., dne 26. listopadu 2010 sama a za sjednanou dodávku objednaného zboží uhradila dne 4. února 2011 na základě faktury číslo 20112002 vystavené dne 5. ledna 2011 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., částku 81.000 EUR, navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 36.900 EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 889.474,50 Kč,

8. dne 4. dubna 2011 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., a Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo 1120002 na částku 11.100 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 29. dubna 2011, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 268.731,- Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si v tomto obchodním případě ve skutečnosti objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., dne 8. března 2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila dne 28. dubna 2011 na základě faktury číslo 20112142 vystavené dne 31. března 2011 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., částku 19.800 EUR, navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 1.100 EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 271.561,50 Kč,

9. dne 2. září 2011 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., a Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo 5/2011 na částku 1.000 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 20. září 2011, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 24.655,- Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., dne 28. června 2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila dne 10. srpna 2011 na základě faktury číslo 20112339 vystavené dne 11. července 2011 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., částku 1.989,90 EUR, navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 1.000 EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 24.310,- Kč,

a tímto jednáním způsobil poškozené společnosti Neograph a.s. škodu ve výši 3.510.268,97 Kč a získal pro společnost Avium Partners s.r.o. prospěch ve výši 3.518.588,34 Kč,

II. dne 1. února 2010 uzavřel v Praze jménem společnosti Avium Partners s.r.o. zprostředkovatelskou smlouvu se společností LightGate a.s., se sídlem Praha 5, náměstí 14. října č. 1307/2, zastoupenou místopředsedou představenstva Ing. Petrem Kalčicem, nar. [REDAKCE] na jejímž základě za společnost Avium Partners s.r.o. následně vystavoval a nechával vystavovat faktury vůči společnosti LightGate a.s. za zprostředkování obchodů mezi touto společností a společností Neopgraph a.s., přičemž se dohodl se zástupci společnosti LightGate a.s. na umělém navýšení konečných cen jednotlivých zakázek pro odběratele, kterým byla společnost Neograph a.s., o sjednané

zprostředkovatelské provize a současně za společnost Neograph a.s. dával pokyny k proplacení faktur vystavených na základě této dohody společností LightGate a.s., znějících na daným způsobem navýšené částky, a takto

- 1. dne 2. prosince 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi LightGate a.s. a Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo OB10003 na částku 78.942,- Kč, která byla společností LightGate a.s. uhrazena dne 13. prosince 2010, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 78.942,- Kč, přestože společnost Neograph a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti LightGate a.s. dne 29. června 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila dne 21. září 2010 na základě faktury číslo 10097/10 vystavené dne 7. června 2010 společností LightGate částku 128.502,- Kč (s daní z přidané hodnoty), navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 78.942,- Kč,*
- 2. dne 2. prosince 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi LightGate a.s. a Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo OB10004 na částku 411.000,- Kč, která byla společností LightGate a.s. uhrazena dne 13. prosince 2010, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 411.000,- Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si objednala plnění u společnosti LightGate a.s. dne 3. září 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila dne 19. listopadu 2010 na základě faktury číslo 10160/10 vystavené dne 27. října 2010 společností LightGate a.s. částku 627.000,-Kč (s daní z přidané hodnoty), navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 411.000,- Kč,*
- 3. dne 2. prosince 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi LightGate a.s. a Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo OB10005 na částku 3.840,- Kč, která byla společností LightGate a.s. uhrazena dne 13. prosince 2010, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 3.840,- Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si v tomto případě objednala plnění u společnosti LightGate a.s. dne 1. října 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila dne 19. listopadu 2010 na základě faktury číslo 10160/10 vystavené dne 27. října 2010 společností LightGate a.s. částku 6.624,- Kč (s daní z přidané hodnoty), navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 3.840,- Kč,*
- 4. dne 15. prosince 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi LightGate a.s. a Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo OB10006 na částku 898.128,- Kč, která byla společností LightGate a.s. uhrazena dne 10. ledna 2011, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 898.128,- Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si v tomto případě objednala plnění u společnosti LightGate a.s. dne 15. září 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila dne 6. ledna 2011 na základě faktury číslo 10194/10 vystavené dne 16. prosince 2010 společností LightGate a.s. částku 1.272.348,- Kč (s daní z přidané hodnoty), navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 898.128,- Kč,*
- 5. dne 19. října 2010 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi LightGate a.s. a Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo OB10007 na částku 1.824.000,- Kč, která byla společností LightGate a.s. uhrazena dne 28. prosince 2010, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 1.824.000,- Kč, ačkoliv společnost Neograph a.s. si v tomto obchodním případě*

objednala plnění u společnosti LightGate a.s. sama a za dodávku objednaného zboží uhradila dne 6. prosince 2010 na základě faktury číslo 10168/10 vystavené dne 12. listopadu 2010 společností LightGate a.s. částku 719.712,- Kč, dne 20. prosince 2010 na základě faktury číslo 10181/10 vystavené dne 26. listopadu 2010 společností LightGate a.s. částku 1.439.424,- Kč, a dne 27. prosince 2010 na základě faktury číslo 10191/10 vystavené dne 7. prosince 2010 společností LightGate a.s. částku 696.864,- Kč, takže celkem společnost Neograph a.s. za dodané zboží uhradila částku 2.865.000,-Kč (s daní z přidané hodnoty), navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 1.824.000,- Kč,

6. *dne 27. června 2011 byla za tvrzené zprostředkování obchodu mezi společnostmi LightGate a.s. a Neograph a.s. vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura číslo 1110003 na částku 327.787,20 Kč, která byla společností LightGate a.s. uhrazena dne 6. července 2011, čímž získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 327.787,20 Kč, přestože společnost Neograph a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti LightGate a.s. dne 20. května 2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila dne 30. června 2011 na základě faktury číslo 10085 vystavené dne 3. června 2011 společností LightGate a.s. částku 537.826,- Kč (s daní z přidané hodnoty), navýšenou kvůli zprostředkovatelské provizi pro společnost Avium Partners s.r.o. o 327.787,20 Kč,*

takže tímto jednáním způsobil poškozené společnosti Neograph a.s. škodu ve výši 2.953.081,- Kč (bez daně z přidané hodnoty) a získal pro společnost Avium Partners s.r.o. prospěch ve stejné výši,

a celkově – pod body I. a II. – tak obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, způsobil škodu poškozené společnosti Neograph a.s. ve výši 6.463.349,97 Kč a získal pro společnost Avium Partners s.r.o. finanční prospěch ve výši 8.154.245,34 Kč."

Obžalovaný Ing. Sitta měl uvedeným jednáním spáchat zločin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku a obžalovaný JUDr. Sitta a JUDr. Kohout pomoc k přečinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 255 odst. 2 tr. zákoníku.

Za uvedený zločin byl obžalovaný Ing. Sitta odsouzen podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku a zkušební doba byla stanovena na dobu dvou let. Současně byl obžalovanému uložen podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu samostatné výdělečné činnosti a funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech zabývajících se výrobou papíru, a to na dobu dvou let. V případě obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta soud prvního stupně podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku upustil od potrestání.

Výroky týkající se uplatněného nároku na náhradu škody učinil soud až po zprošťující části rozsudku označené B., přičemž jeden výrok podle § 229 se vztahuje k oběma částem, tj. jak odsuzující A., tak zprošťující B. (viz níže).

V **části označené B.** soud prvního stupně obžalovaného JUDr. Sittu zprostil podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze č. j. 1 KZv 27/2012-5311 ze dne 12. listopadu 2014 pro skutky kvalifikované jako pokračující zločin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 3 tr. zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že

„jako místopředseda představenstva a generální ředitel společnosti Neograph a.s., se sídlem Praha 1, Opletalova č. 1015/55, s předmětem činnosti – mimo jiné – výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti, založil v Praze dne 16. září 2010 konkurenční společnost Nanograph s.r.o., se sídlem Praha 1, Opletalova č. 1015/55, s předmětem činnosti – mimo jiné – výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů a školení, včetně lektorské vzdělávací činnosti, tedy společnost se stejným předmětem činnosti, stal se jejím jednatelem a společníkem s polovičním obchodním podílem na základním kapitálu, a poté v úmyslu opatřit sobě a společnosti Nanograph s.r.o. finanční prospěch,

- 1. uzavřel a dal popud k uzavření smluvního vztahu mezi společnostmi Neograph a.s. a Nanograph s.r.o., kdy pod záminkou dočasného uskladnění nechal ze společnosti Neograph a.s. do areálu společnosti Nanograph s.r.o. v přesně nezjištěné době převézt stolovou řezačku Maximatik MS-107 a dále dne 16. 8. 2011 nechal ze společnosti Neograph a.s. do areálu společnosti Nanograph převézt stroj na zpracování papíru – roličkovačku Bragernes, přičemž skutečným důvodem „zapůjčení“ těchto zařízení bylo jejich uvedení do provozu, zahájení výroby a převzetí části výrobního programu společnosti Neograph a.s., zejména produkci uměleckých kartonů, když výrobu tohoto sortimentu obžalovaný JUDr. Vladimír Sitta z titulu své funkce generálního ředitele a místopředsedy představenstva ve společnosti Neograph a.s. nechal utlumit, poté ji zde zcela ukončil a celou výrobu uměleckých kartonů převedl na svou konkurenční společnost Nanograph, čímž znemožnil společnosti Neograph a.s. dosahovat příjmů, které tato společnost do té doby měla a do budoucna mohla mít, přičemž společnost Nanograph s.r.o. neposkytla společnosti Neograph a.s. za zapůjčení strojů žádnou protihodnotu,*
- 2. v přesně nezjištěné době uzavřel a dal popud k uzavření smluvního vztahu mezi společnostmi Neograph a.s. a Nanograph s.r.o., na základě kterého došlo k uskutečnění obchodního případu, a to k vzájemnému odběru papíru označeného Neo Verge na úkor společnosti Neograph a.s., kdy obžalovaný JUDr. Vladimír Sitta MBA dne 26. září 2011 nechal za společnost Nanograph s.r.o. (jako dodavatele) vystavit fakturu číslo 110100071 na společnost Neograph a.s. (jako odběratele) ve výši 118.541,- Kč za dodávku 882 kg papíru Neo Verge, kdy jednotková cena, za kterou společnost Nanograph s.r.o. dodala papír značky Neo Verge společnosti Neograph a.s., byla stanovena na 134,40 Kč za 1 kg, přičemž se jednalo o produkt, jehož výrobcem byla právě společnost Neograph a.s., a tedy neměla k jeho nákupu žádný důvod, následně dne 14. prosince 2011 totožný produkt společnost Nanograph s.r.o. odebrala zpět od společnosti Neograph a.s., avšak již za jednotkovou cenu pouze ve výši 54,- Kč za 1 kg,*
- 3. v přesně nezjištěné době uzavřel a dal popud k uzavření smluvního vztahu mezi společnostmi Neograph a.s. a Nanograph s.r.o., na základě kterého společnost Nanograph s.r.o. odebrala od společnosti Neograph a.s. zboží tzv. „pod cenou“ na úkor společnosti Neograph a.s., když dne 1. 4. 2011 nechal za společnost Neograph a.s. (jako dodavatele) vystavit fakturu číslo 11110116 na společnost Nanograph s.r.o. (jako odběratele) ve výši 75.600,- Kč, za dodávku 1.400 kg papíru Neo Graphic různých specifikací, kdy jednotková cena, za kterou společnost Nanograph s.r.o. odebrala výrobky od společnosti Neograph a.s., byla stanovena pouze ve výši 54,- Kč za 1 kg, přestože tyto výrobky společnost Neograph a.s. prodávala jiným odběratelům za obvyklou jednotkovou cenu ve výši 118,80 Kč za 1 kg,*

4. v přesně nezjištěné době uzavřel a dal popud k uzavření smluvního vztahu mezi společnostmi Neograph a.s. a Nanograph s.r.o., na základě kterého společnost Nanograph s.r.o. odebrala od společnosti Neograph a.s. zboží tzv. „pod cenou“ na úkor společnosti Neograph a.s., kdy dne 17. října 2011 nechal za společnost Neograph a.s. (jako dodavatele) vystavit fakturu číslo 11110296 na společnost Nanograph s.r.o. (jako odběratele) ve výši 113.400,- Kč, za dodávku 2.100 kg papíru Neo Graphic různých specifikací, kdy jednotková cena, za kterou společnost Nanograph s.r.o. odebrala výrobky od společnosti Neograph a.s., byla stanovena pouze na 54,- Kč za 1 kg, přestože tyto výrobky společnost Neograph,a.s. prodávala jiným odběratelům za obvyklou jednotkovou cenou ve výši 118,80 Kč za 1 kg,
5. dne 1. října 2011 uzavřel za společnost Neograph a.s. a současně i za společnost Nanograph s.r.o. smlouvu o pronájmu motorového vozidla tovární značky Ford Focus, RZ 2AE 5045, které bylo ve vlastnictví společnosti Neograph a.s., když sjednaná smluvní cena za pronájem tohoto vozidla byla stanovena pouze ve výši 13.104,- Kč měsíčně, avšak na trhu bylo obdobné vozidlo stejné tovární značky pronajímáno za obvyklou cenu 22.000,- Kč, přičemž rozdíl činil za období říjen roku 2011 až prosinec roku 2011 částku ve výši 34.140,-Kč,

a těmito postupy způsobil společnosti Neograph škodu ve výši 1.188.660,- Kč (bod II. obžaloby státní zástupkyně), protože v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy."

Jak již uvedeno shora, výroky o náhradě škody učil soud až na závěr. Obžalovanému Ing. Sittovi uložil podle § 228 odst. 1 tr. ř. povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti SPM – Security Paper Mill, a.s., částku 650.000 Kč a se zbytkem nároku poškozenou podle § 229 odst. 2 a 3 tr. ř. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě stanovené v § 248 odst. 1 tr. ř. odvolání všichni obžalovaní, státní zástupkyně a poškozená SPM – Security Paper Mill, a.s. (dále jen *poškozená SPM*).

a)

Obžalovaný Ing. Sitta podal odvolání a odůvodnil jej prostřednictvím svého obhájce JUDr. Petra Kočí, Ph.D. Rozsudek napadl ve všech jeho výrociích, které se ho týkají a rozsudku vytkl vady, zejména nejasnost nebo neúplnost jeho skutkových zjištění, a že se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Vytkl mu, že vznikají pochybnosti o správnosti některých skutkových zjištění, a uvedl, že v napadeném rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona.

Obžalovaný se nejprve vyjádřil k objektivní stránce trestného činu, přičemž má za to, že nebyly naplněny všechny znaky skutkové podstaty § 255 odst. 2 tr. zákoníku, zejména znak „na úkor“. Obžalovaný citoval skutkové závěry a odůvodnění napadeného rozsudku ve vztahu k fakturaci mezi společnostmi NEOGRAPH,a.s. (dále jen *Neograph a.s.*) a Avium Partners, s.r.o. (dále jen *Avimum Partnes*) ve vztahu se snížením jeho mzdy v Neographu a.s., přičemž zdůraznil závěr soudu, že z tohoto hlediska bylo možno mluvit o úspoře společnosti Neograph a.s. ve výši nejméně 352.884 Kč. Současně dodal, ač to nepovažuje pro posuzovanou věc za zcela relevantní, že samotná činnost dle zprostředkovatelské smlouvy nebyla fiktivní. Za situace, kdy obžalovaný Ing. Sitta Neographu a.s. ušetřil,

dovozuje, že naplnění znaku jednání „na úkor“ není možné shledat ani v tom, že vznik uvedeného obchodního vztahu „otevřel prostor“ pro vyvíjení zprostředkovatelské činnosti pro jiné podnikatelské subjekty, a získávání zprostředkovatelských provizí ve prospěch společnosti Avium Partners. Dodal, že uzavření zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi Neograph a.s. a Avium Partners na přelomu roku 2009 a 2010 bylo iniciováno Ing. Janem Janků a mělo jediný účel – zajištění daňové optimalizace a úspor nákladů společnosti Neograph a.s. a kompenzování snížené mzdy. Zavedení tohoto systému daňové optimalizace Ing. Janem Janků nemělo žádnou spojitost s obchodními vztahy společnosti Avium Partners se třetími osobami. Pokud soud prvního stupně došel ke správnému skutkovému závěru, že došlo k úspoře společnosti Neograph a.s. ve výši nejméně 352.884,- Kč, a zároveň hodnotil jednání obžalovaného Ing. Sitty jako jednání na úkor společnosti Neograph a.s., pak se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a v napadeném rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona.

I ohledně části rozsudku týkající se vztahů mezi Avium Partners a PROMPT, tlačiaren cenín, a.s. (dále jen *Prompt*) a LightGate, a.s. (dále jen *Lightgate*) – bod A. I a A. II. - má obžalovaný za to, že nejsou naplněny všechny znaky skutkové podstaty, zejm. znaky „uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy“ a znak „na úkor“ poškozeného. O obstarání příležitosti nakoupit do společnosti Neograph a.s. polygrafickou produkci za výhodnější cenu, než za jakou ji Neograph a.s. dlouhodobě odebíral od STÁTNÍ TISKÁRNY CENIN, státní podnik (dále jen *Státní tiskárna cenin*) byl obžalovaný Ing. Sitta požádán svědkem Ing. Janem Janků (dále jen *Ing. Janků*). Takové zadání bylo zcela mimo pracovněprávní povinnosti obžalovaného Ing. Sitty coby obchodního ředitele, který pouze řídil tým obchodních zástupců prodávajících výrobky společnosti Neograph a.s. a bylo též mimo předmět zprostředkovatelské smlouvy uzavřené mezi společnostmi Neograph a.s. a Avium Partners, jejímž předmětem bylo zprostředkování prodeje zboží ze společnosti Neograph a.s. zákazníkům. Ing. Janků se pak sám, po předložení obžalovaným Ing. Sittou zajištěných konkrétních nabídek, minimálně se znalostí nabídky od Státní tiskárny cenin, rozhodl, u jakého subjektu dodávku zboží objedná. Objednávku dle pokynu Ing. Janků odeslala a věc dále řešila Nad'a Putrovcová. V této souvislosti obžalovaný poukázal na důkazy – e-mailovou komunikaci mezi Nad'ou Putrovcovou a Petrem Kalčicem, objednávkou společnosti Neograph a.s. u společností Prompt a Lightgate a výslech svědkyně Nadi Putrovcové, přičemž u objednávek konkretizoval, která z nich se týká kterého bodu napadeného rozsudku. Dále poukázal na to, že o veškerých cenách a o uzavíraných smlouvách ve věcech jakkoliv souvisejících s dodávkami pro Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost (dále jen *DP a.s.*) rozhodoval výhradně Ing. Janků, o čemž svědčí e-mailová komunikace mezi ním a Vladimírem Sittou (přičemž ji opětovně přesně označil). Obžalovaný dovozuje, že i kdyby došlo k uzavření smluv mezi společnostmi Neograph a.s. a Prompt či Lightgate na úkor společnosti Neograph a.s., obžalovaný Ing. Sitta tyto smlouvy neuzavřel a ani k jejich uzavření nedal popud, nýbrž pouze obstaral možné nabídky třetích osob, o kterých rozhodl Ing. Janků. K závěrům soudu, že jednáním byla společnosti Neograph a.s. způsobena škoda, obžalovaný uvedl, že je třeba porovnat výhodnost variant. Na jedné straně byly stávající dodávky od Státní tiskárny cenin, dle Ing. Janků za vysoké ceny. Na druhé straně byla realizovaná varianta zahrnující provizi pro Avium Partners, která byla obstarána mimo pracovní vztah a uzavřenou smlouvu o zprostředkování (viz výše). Druhá varianta byla pro společnost Neograph a.s. výhodnější. Z dokazování nevyplývalo, že by existovala ještě další výhodnější nabídka. Varianta, kterou použil soud jako srovnávací, tj. dodávky od společností Prompt a Lightgate bez provize společnosti Avium Partners neexistovala. Obžalovaný k uvedenému citoval z výpovědí svědků Kalčice a Harčarika a pro ilustraci rozebral dva z obchodních případů. Obžalovaný uzavřel, že pokud dospěl soud prvního stupně k závěru, že obžalovaný Ing. Sitta uzavřel a dal popud k uzavření smluv mezi uvedenými společnostmi a toto jednání bylo na úkor společnosti Neograph a.s., pak má rozsudek vady spočívající v neúplných skutkových zjištěních a soud se nevypořádal

se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a v napadeném rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona.

K subjektivní stránce trestného činu obžalovaný uvedl, že nejednal v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch na úkor společnosti Neograph a.s. a zopakoval svoji obhajobu spočívající ve snížení mzdy a přistoupení na návrh Ing. Janků na daňovou optimalizaci i z důvodu nevzbudit podezření, že právě obžalovaný je oznamovatelem možné rozsáhlé trestné činnosti v souvislosti s „tunelováním“ DP a.s., přičemž on sám očekával zásah policie ve společnosti Neograph a.s., o který sám žádal a následnou prohlídku prostor a zabavení relevantních dokumentů. Obžalovaný poukázal na to, že pokud soud prvního stupně došel ke správnému skutkovému závěru, že obžalovaný Ing. Sitta se dohodl s Ing. Janků na uzavření zprostředkovatelské smlouvy jako kompenzace snížení měsíční mzdy obžalovaného, ale zároveň hodnotil toto jednání obžalovaného Ing. Sitty jako jednání v úmyslu opatřit jinému výhodu nebo prospěch na úkor společnosti Neograph a.s., pak se podle obžalovaného nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a v napadeném rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona. Obdobně zopakoval obžalovaný svoji obhajobu ohledně skutků, které popisují jednání mezi společnostmi Neograph a.s. a Prompt a Lightgate za zprostředkování společností Avium Partners, zdůraznil, že činnost společnosti Avium Partners netajil, konal ji mimo pracovní náplň a pracovní dobu společnosti Neograph a.s. a jeho činnost vedla k úspoře nákladů na straně Neographu a.s. V tomto ohledu obžalovaný dovozuje, že napadený rozsudek trpí nejasnými a neúplnými skutkovými zjištěními, soud prvního stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a v napadeném rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona.

Posléze obžalovaný dovedl, že i kdyby došlo k naplnění všech ostatních znaků trestného činu, chyběla by protiprávnost pro svolení poškozeného. Obžalovaný poté, co citoval ustanovení § 30 tr. zákoníku a odbornou literaturu uvedl, že jeho kroky při finančních transferech, jak uzavřel soud prvního stupně, se odvíjely od dohody s jeho otcem obžalovaným JUDr. Sittou a s Ing. Janků, tj. s jeho jednáním souhlasilo 100% akcionářů i všichni členové statutárního orgánu a iniciátorem veškerého jednání byl Neograph a.s. jednajícím osobou Ing. Janků, jednání nemělo zasáhnout do práv žádné třetí osoby a souhlas s ním byl vysloven předem. Obžalovaný má za to, že pokud svolení společnosti Neograph a.s. bylo dáno předem, dobrovolně, určitě, vážně a srozumitelně ve smyslu ustanovení § 30 odst. 2 trestního zákoníku, souhlas poškozeného zcela vyloučil případné naplnění objektivní stránky trestného činu. Pokud soud prvního stupně došel ke skutkovému závěru, že svolení poškozeného jako právnické osoby dala nejen fyzická osoba oprávněná jejím jménem ale i 100 % jejích akcionářů, ale nezabýval se svolením poškozeného jako okolností vylučující protiprávnost, pak se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a v napadeném rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona.

V další části odůvodnění odvolání obžalovaný konstatoval, že i kdyby došlo k naplnění všech znaků trestného činu, uplatnila by se zásada ultima ratio. Obžalovaný citoval odbornou literaturu a judikaturu (I. ÚS 3113/13, I. ÚS 4/04) a připomněl rozhodování Městského soudu v Praze (č. j. 22Cm 70/2012 – 200 z 26. 6. 2014) a Vrchního soudu v Praze (č. j. 3Cmo 364/2014 – 264 ze 7. 10. 2015) ve věci žaloby společnosti SPM a. s. proti společnosti Avium Partners na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 1.953.651,20 Kč a vyjádřil názor, že pokud civilní soudy, které by obchodní spory mezi stranami měly řešit jako první, pravomocně shledaly, že na straně společnosti Avium Partners a obžalovaného Ing. Sitty nedošlo k žádnému obohacení a vztahy mezi stranami není nutné napravovat ani civilním zásahem, o to méně, s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe, je možný zásah trestněprávní, neboť ke vzniku trestní odpovědnosti je třeba shledat i neadekvátnost

uplatnění odpovědnosti podle předpisů netrestních. Pokud soud učinil skutkový závěr, že je zřejmé, že iniciování trestního řízení je mstou za zveřejnění informací o možném „tunelování“ DP a.s. a že Ing. Janků vědomě lhal, když tvrdil, že nevěděl o společnosti Avium Partners, přičemž to byl právně on, kdo schvaloval provizní faktury této společnosti), měl ponechat na stranách, ať si své vztahy případně napraví v řízení civilním a neměl používat práva trestního. Pokud soud prvního stupně neaplikoval zásadu subsidiarity trestí represe, pak se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a v napadeném rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona.

Obžalovaný k odůvodnění odvolání přiložil celkem 26 příloh, kterými v textu odvolání argumentoval nebo na ně odkazoval. Jde zejména o rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 3Cmo 364/2014 – 264, obchodní nabídky, e-mailovou komunikaci, objednávky, faktury a poděkování Ředitelství služby cizinecké policie a Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu.

Závěrem obžalovaný konstatoval, že vady napadeného rozsudku jsou podstatné a jejich existence má vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku, a proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v napadeném rozsahu zrušil a sám ve věci rozhodl rozsudkem tak, že zproští obžalovaného obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podáním ze dne 1. 8. 2016 přímo Vrchnímu soudu v Praze obžalovaný odvolání doplnil. Odvolací důvody doplnil o obavu, že orgány činné v trestním řízení, konkrétně státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchová, popř. policejní orgán kpt. Pavel Nevτίpil, mohou mít poměr k poškozené a mohly jí poskytnout informace z trestního spisu. V takovém případě by pak nemohly nestranně rozhodovat. U dozorující státní zástupkyně JUDr. Máchové spatřuje obžalovaný tuto obavu v tom, že podle novinového článku v Lidových novinách ze dne 25. 5. 2016 měla mít JUDr. Máchová k dispozici šifrovací telefon od společnosti DFG s.r.o. úzce spolupracující s advokátní kanceláří MSB Legal, v.o.s., které udělila poškozená společnost Neograph a.s. plnou moc k veškerým úkonům v trestním řízení. Dále se toto podezření vůči státní zástupkyni a popřípadě kpt. Nevτίpilovi opírá o rozbor odposlechů, jimiž byl ve věci proveden důkaz, z něž obžalovaný vyvozuje, že odposlouchávané osoby měly znalosti o věcech zajištěných při prohlídce jiných prostor (v Nanographu s.r.o) ještě před tím, než byly důkazy za účasti obžalovaného JUDr. Sitty a jeho obhájce rozpečetěny, tj. musely je získat od státní zástupkyně nebo policejního orgánu.

Závěrem doplněku obžalovaný sdělil, že podal návrh na vyloučení státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchové z vykonávání úkonů trestního řízení. Obžalovaný současně s podáním jako důkaz soudu předložil kromě uvedeného návrhu kopii zmíněného novinového článku výpisy z obchodního rejstříku společností MSB Legal, v.o.s. a DFG s.r.o. se stejnými adresami sídel společností, zprávu představenstva společnosti Neograph a.s. a pozvánku na mimořádnou valnou hromadu téže společnosti, kterými dokládá aktivitu společnosti MSB Legal, v.o.s. ve vztahu k poškozené společnosti Neograph a.s. Obžalovaný uvedl, že úkony trestního řízení byly provedeny vyloučenými osobami a nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestní věci. Pokud soud prvního stupně v napadeném rozsudku k těmto úkonům přihlížet, má řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, podstatné vady, které nejsou odstranitelné v odvolacím řízení ani v hlavním líčení. Obžalovaný navrhl, že nebude-li na základě jím předložených důkazů vyhověno jeho odvolacímu návrhu uvedenému v odvolání, nechť odvolací soud napadený rozsudek v napadeném rozsahu zruší a vrátí věc státnímu zástupci k došetření.

b)

Obžalovaný JUDr. Sitta podal odvolání a odůvodnil jej prostřednictvím svého obhájce JUDr. Filipa Matouše, přičemž úvodem svého podání citoval odsuzující část rozsudku a uvedl, že proti všem výše uvedeným výrokům o vině podává odvolání. Napadenému rozsudku vytkl nesprávná skutková zjištění a nesprávnou právní kvalifikaci skutku. Namítl, že nebyla naplněna subjektivní stránka trestného činu, když všichni akcionáři (on sám a Ing. Janků) společnosti Neograph a.s. s postupem, který je mu kladen za vinu, souhlasili. Ing. Janků nepodnikl v reálném místě a čase žádné kroky proti proplácení faktur vystavených společností Avimum Partners. Obžalovaný citoval judikaturu Nejvyššího soudu (sp. zn. 5Tdo 1454/2008) pojednávající o chápání trestní represe jako prostředku *ultima ratio* a namítl, že soud prvního stupně pochybil, když se s tímto nevypořádal, přičemž poukázal na shodná civilní rozhodnutí jako obžalovaný Ing. Sitta. Dále obžalovaný namítl, že vzhledem k rozdílnému popisu skutku tak, jak byl popsán v usnesení o zahájení trestního stíhání a v obžalobě a v napadeném rozsudku, není zřejmé, zda byla zachována totožnost skutku a zda nebyl ve skutečnosti odsouzen pro jiné jednání, než pro které bylo zahájeno jeho trestní stíhání. S příslibem doplnění odůvodnění obžalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek odvolacím soudem zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně.

V doplňku odůvodnění odvolání obžalovaný reagoval na písemné odůvodnění napadeného rozsudku a s jeho některými závěry vyslovil nesouhlas. Po předstření skutkových závěrů soudu prvního stupně ohledně společností Neograph a.s. a Avium Partners ve vztahu ke kompenzaci mzdy obžalovaného Ing. Sitty, kde soud dospěl k závěru o prokazatelné úspoře pro společnost Neograph a.s. nejméně 352.884 Kč, poukázal na to, že soud spatřoval naplnění znaku skutkové podstaty „na úkor jednoho nebo více podnikatelů“ v tom, že společnost Avium Partners dosáhla neoprávněného prospěchu. Dále obžalovaný konstatoval a na projednávaném příkladu demonstroval, že pojmy „na úkor“ a „ve prospěch“ jsou odlišné.

Dále se obžalovaný vyjádřil k závěru soudu, že toto jednání (uzavření zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi Neograph a.s. a Avium Partners) „otevřelo prostor pro další aktivity Ing. Vladimíra Sitty pro společnosti Prompt a LightGate“ tak, že pouhé „otevření prostoru“ nelze považovat za trestné a navíc smlouvy mezi společnostmi Neograph a.s., Prompt a Lightgate byly uzavřeny ještě před tím, než on sám podepsal zprostředkovatelskou smlouvu mezi společnostmi Neograph a.s. a Avium Partners.

Obžalovaný namítl, že závěr soudu o fakticky nepotřebné činnosti společnosti Avium Partners znamenající pouze zvýšení konečných cen pro společnost Neograph a.s. při odběru zboží od společností Prompt a Lightgate, je nesprávný. V této souvislosti opětovně poukázal na výše citovaná rozhodnutí civilních soudů ve věci žalobce SPM a.s. proti Avium Partners na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 1.953.651,20 Kč a důkazy (výpovědi svědků Harčarika, Kalčice, znalecký posudek společnosti DARA - znalecká kancelář, spol. s r.o. - dále jen DARA), že ceny, za které Neograph a.s. odebíral zboží od společností Prompt a Lightgate, byly výhodnější než ceny obvyklé a než ty, kterých by Neograph a.s. dosáhl, kdyby zboží poptával přímo, když navíc nelze vyloučit, že cena by byla stejná nebo vyšší a pouze na místo provize by měly společnosti Prompt a Lightgate vyšší marži. Soud tak pochybil, když považoval znak skutkové podstaty „na úkor jednoho nebo více podnikatelů“ za naplněný.

Zcela shodně jako obžalovaný Ing. Sitta, namítl i obžalovaný JUDr. Sitta naplnění podmínek ustanovení § 30 odst. 1 tr. zákoníku, tj. svolení poškozeného s jednáním.

Dále se obžalovaný zabýval právní kvalifikací jednání, ke které dospěl soud prvního stupně, a konstatoval, že v řízení nebylo prokázáno, že by měl povědomí o konkrétních znacích jednotlivých skutků, o konkrétních smluvních podmínkách mezi společnostmi Prompt a Lightgate na straně jedné a společností Avium Partnest na straně druhé a o tom, že má z takového jednání vzniknout společnosti Neograph a.s. neoprávněná újma. Podotkl, že zprostředkovatelská činnost a priori neznamená, že náklady na zprostředkovatele se promítnou do koncových cen pro odběratele.

Obžalovaný opětovně zdůraznil subsidiární funkci trestního práva a připomněl skutková zjištění ohledně okolností, jež vedly k trestnímu stíhání obžalovaného.

Závěrem obžalovaný pozměnil svůj návrh, když navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.

Obžalovaný JUDr. Sitta se prostřednictvím svého obhájce též písemně vyjádřil k odvolání státní zástupkyně, zejména uvedl, že argumentace státní zástupkyně není přílehavá, neodpovídá provedenému dokazování a ani zákonným předpokladům. Obžalovaný zásadně nesouhlasí s jejím hodnocením výpovědi svědka Ing. Janků, když hodnocení soudu, že jde o nevěrohodnou výpověď, shledává správným. Dále připomněl, že Ing. Janků patřil do vlivové skupiny kolem Ivo Rittiga a advokátů advokátní kanceláře Šachta & partneři, která měla zájem na kriminalizaci jeho osoby a zbavení jeho vlivu a vlivu obžalovaného Ing. Sitty na společnost Neograph a.s., k čemuž podnikala aktivní kroky. K námitkám státní zástupkyně vůči zprošťující části rozsudku obžalovaný uvedl, že souhlasí se závěry soudu prvního stupně, zejména se závěry, jež vyvodil ze znaleckého posudku znalecké kanceláře DARA a po odstranění vad posudku i ze znaleckého posudku Ing. Císařové. K argumentaci státní zástupkyně, že papírenské stroje, o jejichž vlastnictví šlo, pokud byly zahrnuty do evidence majetku společnosti Neograph a.s., neprokazuje to vlastnický titul k nim. Na závěr vyslovil obžalovaný nesouhlas i s argumenty státní zástupkyně ohledně nedostatku podmínek pro upuštění od potrestání, když soud prvního stupně zcela správně konstatoval, že obžalovaný doznal všechny právně významné a podstatné skutkové okolnosti, pouze soud má jiný názor na trestnost jednání, než má sám obžalovaný. Obžalovaný navrhl, aby bylo odvolání státní zástupkyně jako nedůvodné zamítnuto.

c)

Obžalovaný JUDr. Kohout podal odvolání prostřednictvím svého obhájce JUDr. Petera Andrise, a to proti výroku o vině. Jako odvolací důvody uvedl následující:

- 1) Nebyly naplněny znaky skutkové podstaty přečinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle ustanovení § 255 odst. 2 tr. zákoníku,
- 2) v řízení nebyla prokázána subjektivní stránka trestného činu na straně obžalovaného JUDr. Kohouta,
- 3) soud prvního stupně se řádně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a s obhajobou obžalovaného JUDr. Kohouta,
- 4) soud prvního stupně nesprávně (nejasně) či neúplně zjistil skutkový stav, případně jej vadně hodnotil, přičemž zjištěný skutkový stav nikterak nehodnotil ve vztahu ke skutečnostem, které v rozhodném období obžalovaný JUDr. Kohout věděl či mohl vědět,
- 5) soud prvního stupně porušil ustanovení § 12 odst. 2 – tedy zásadu subsidiarity trestní represe, tedy byla porušena ustanovení trestního zákoníku,
- 6) soud prvního stupně neaplikoval ustanovení trestního zákoníku o okolnostech vylučujících protiprávnost – svolení poškozeného, tedy byla porušena ustanovení trestního zákoníku,
- 7) byla porušena zásada obžalovací.

Prostřednictvím téhož obhájce pak obžalovaný odvolání odůvodnil. Úvodem de facto shodně zopakoval vady, které napadenému rozsudku, resp. části, jež se ho dotýká (označil ji jako skutek č. I. obžaloby), vytkl shora. K námitce nenaplnění znaků skutkové podstaty § 255 odst. 2 tr. zákoníku obžalovaný uvedl, že v řízení nebyl minimálně prokázán rozsah nevýhodnosti (úkoru) oné zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi Avium Partners a Neograph a.s. Obžalovaný poukázal na závěr soudu prvního stupně, že společnosti Neograph a.s. nevznikla z této zprostředkovatelské smlouvy žádná majetková újma (srov. s. 94 rozsudku) a ohledně žalovaného majetkového prospěchu ve výši 1.682.576 Kč byla obžaloba vyvrácena, když soud učinil závěr o prospěchu Neographu a.s. ve vztahu ke mzdě obžalovaného Ing. Sitty. Dále obžalovaný uvedl, že výhoda musí být neoprávněná, tj. získaná v důsledku porušení zákazu konkurence, resp. v důsledku zneužití informací, které má pachatel k dispozici právě proto, že zároveň působí u dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo obdobným předmětem činnosti a poukázal na Usnesení ze dne 12. dubna 2006, sp. zn. 5 Tdo 290/2006, TR NS 27/2006-T 903, přičemž namítl, že obžalovaný Ing. Sitta žádnou takovou výhodu získat nemohl, neboť Neograph a.s. identické smlouvy uzavíral i s dalšími subjekty (např. zprostředkovatelská smlouva mezi Neograph a.s. a RUTART, s.r.o, ze dne 1. 3. 2011, v níž je dokonce sjednána provize až do výše 30%, oproti dotčené zprostředkovatelské smlouvě, kde je provize max. do výše 10%). Současně obžalovaný upozornil, že poškozená společnost nyní SPM a.s. se neúspěšně domáhala finančního plnění po společnosti Avium Partners z důvodu bezdůvodného obohacení, tj. poukázal jako spoluobžalování na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2014 č. j. 22Cm 70/2012-200 a potvrzující rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 10 2015 č. j. 3Cmo 364/2014 -264. A dodal, že se jednalo o jedinou nevýhodu, kterou obžaloba v tomto trestním řízení uplatňovala k naplnění tohoto znaku skutkové podstaty trestného činu. Další údajné nevýhody konstruuje soud v napadeném rozsudku, aniž by tyto nevýhody byly tvrzeny obžalobou, v řízení účastníkům předestřeny, tedy nahrazuje činnost státního zástupce, což je protiústavní postup (srov. Nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2014/07 ze dne ze dne 14. 5. 2008).

K závěrům soudu ohledně nevýhodnosti pro společnost Neograph a.s., která měla nastat „*otevřením prostoru pro vyvíjení zprostředkovatelské činnosti*“ obžalovaného Ing. Sitty obžalovaný JUDr. Kohout uvedl, že všechny tři zprostředkovatelské smlouvy uzavřené společností Avium Partners, které jsou předmětem napadeného rozsudku, jsou vzájemně nezávislé a vzájemně se nikterak nepodmiňují. Zprostředkovatelská smlouva mezi společností Avium Partners a Neograph a.s. ze dne 27. 4. 2010 je zcela nezávislá na dalších dvou zprostředkovatelských smlouvách se společnostmi Prompt a Lightgate (navíc byla uzavřena podle dat na ní uvedených až po uzavření těchto dalších dvou zprostředkovatelských smluv). Obžalovaný namítl, že soud prvního stupně se nezabýval základní konstrukcí těchto tří smluv, tj. zejména kým byly vypláceny provize, a upozornil, že je to důležité pro posouzení úmyslu obžalovaného JUDr. Kohouta. Dodal, že je při tom třeba akcentovat i jeho předpoklad, že každá společnost (včetně Neographu a.s.) se chová ekonomicky racionálně. Současně upozornil, že jeho podíl na uzavření zprostředkovatelských smluv mezi společnostmi Avium Partners a Prompt a Lightgate, z nichž podle soudu prvního stupně plyne ona nevýhodnost, nebyl obžalobou ani tvrzen ani prokázán. Soud prvního stupně neprovedl žádný důkaz, z něhož by bylo možné učít závěr o tom, že obžalovaný JUDr. Kohout, věděl či byl srozuměn s tím, že v návaznosti na zprostředkovatelskou smlouvu mezi společností Avium Partners a Neograph a.s. budou sjednány další zprostředkovatelské smlouvy, navíc, že by měly být pro společnost Neograph a.s. dokonce nevýhodné. Rovněž neprovedl soud žádný důkaz, z něhož by bylo možné dovodit, že obžalovaný JUDr. Kohout by mohl být srozuměn s tím, že by na základě uvedené zprostředkovatelské smlouvy měla společnost Avium Partners získat neoprávněný majetkový prospěch, stejně jako neprovedl žádný důkaz o tom, že by obžalovaný věděl o fiktivnosti jakékoli fakturace společnosti Avium Partners. Z uvedeného

učinil obžalovaný závěr, že zprostředkovatelská smlouva mezi společností Avium Partners a Neograph a.s. tak žádný prostor obžalovanému Ing. Sittovi k uzavření dalších zprostředkovatelských smluv neotvírá. Obžalovaný navázal i kritikou části výroku rozsudku - „s ní spojené dohody“, když uvedl, že ve výroku rozsudku nejsou tyto dohody specifikovány, on sám žádné neuzavíral a soud prvního stupně v odůvodnění jako osoby, jež dohody, o kterých obžalovaný JUDr. Kohout ani nevěděl, uzavřely, označil osoby odlišné od obžalovaného JUDr. Kohouta. Dále obžalovaný uvedl, že nemůže nést odpovědnost za to, jaké faktury byly na základě zprostředkovatelské smlouvy vystaveny, neboť žádné z nich nevystavil ani nedal pokyn k jejich vystavení, přičemž připomněl i závěr soudu, že veškeré finanční transfery společnosti Avium Partners byly v režii obžalovaného Ing. Sitty.

Obžalovaný má za to, že soud prvního stupně se nevypořádal řádně s jeho obhajobou (bod 3. shora uvedeného výčtu). Soud nezohlednil, že s uzavřením zprostředkovatelské smlouvy mezi Avium Partners a Neograph a.s. souhlasili všichni členové představenstva Neograph a.s., a v této souvislosti poukázal na okolnosti vylučující protiprávnost ve smyslu ustanovení § 30 tr. zákoníku - svolení poškozeného. Soud prvního stupně zcela ignoroval zápisy z jednání mezi obžalovaným Ing. Sittou a obžalovaným JUDr. Kohoutem v rámci společnosti Avium Partners o informování druhého prvním, že spolupráce obou společností nevykazuje žádné nedostatky. Soud zcela pominul, že samotná zprostředkovatelská smlouva nemůže být nevýhodná, neboť společnost Neograph a.s. v zásadě k ničemu nezavazuje.

K bodu 2) shora uvedeného výčtu vad, tj. že v řízení nebyl prokázán úmysl obžalovaného JUDr. Kohouta pomoci ke spáchání konkrétního trestného činu, obžalovaný uvedl, že soud prvního stupně vůbec nehodnotil subjektivní stránku spáchaného trestného činu, přičemž se v daném případě jedná o úmyslný trestný čin. Soud pouze uzavřel, že je dán na straně obžalovaného JUDr. Kohouta nepřímý úmysl, že jednal s vědomím všech rozhodných skutečností (s. 94 rozsudku), aniž by tyto rozhodné skutečnosti, s jejichž vědomím měl obžalovaný JUDr. Kohout jednat, specifikoval. V řízení nebylo žádným důkazem prokázáno, že by společnost Avium Partners byla zakládána ze strany obžalovaného JUDr. Kohouta v úmyslu, aby obžalovaný Ing. Sitta páchal konkrétní trestnou činnost, že by obžalovaný JUDr. Kohout jednal v úmyslu uzavřít nevýhodnou zprostředkovatelskou smlouvu mezi společnostmi Avium Partners a Neograph a.s., že by zprostředkovatelská smlouva byla obžalovaným JUDr. Kohoutem uzavírána v úmyslu, aby otevřela obžalovanému Ing. Sittovi možnost vyvíjet – formálně pod hlavičkou společnosti Avium Partners, ale ve skutečnosti nadále také jako obchodní ředitel společnosti Neograph a.s. – zprostředkovatelskou činnost v oblasti papírenství – ať už ve prospěch společnosti Neograph a.s. nebo jiných podnikatelských subjektů – a získávat tak ve prospěch společnosti Avium Partners s.r.o. zprostředkovatelské provize. Dále obžalovaný zopakoval svoji obhajobu, spočívající zejména v tom, že jednal v dobré víře, a že primárním cílem společnosti Avium Partners nebyla spolupráce se společností Neograph a.s., ale naplnění podnikatelských ambicí JUDr. Kohouta a Ing. Sitty (právní a soudněznalecké poradenství, které bylo na počátku roku 2012 i realizováno).

Ohledně bodu 4) uvedeného výčtu, tj. že soud prvního stupně nesprávně či neúplně zjistil skutkový stav, případně jej vadně hodnotil, přičemž zjištěný skutkový stav nikterak nehodnotil ve vztahu ke skutečnostem, které v rozhodném období obžalovaný JUDr. Kohout věděl či mohl vědět, zejména jakkoli nespécifikoval tyto právní rady, které měl obžalovaný spoluobžalovanému Ing. Sittovi poskytnout, a nehodnotil je z hlediska jejich zákonnosti, upozornil, že nebyl proveden jediný důkaz, že by obžalovaný JUDr. Kohout poskytl obžalovanému Ing. Sittovi v souvislosti se založením společnosti Avium Partners jedinou právní radu, která by svou povahou byla v rozporu se zákonem. Obžalovaný následně opětovně vyjádřil množství námitek, spočívajících zejména v absenci důkazů k určitým

závěrům soudu a ve vadných závěrech soudu. Za zcela absurdní označil závěr o tom, že by obžalovaný JUDr. Kohout mohl při podpisu zprostředkovatelské smlouvy vědět o tom, že v návaznosti na ni bude obžalovaný Ing. Sitta vykonávat činnost na úkor společnosti Neograph a.s. a poukázal na nález Ústavního soudu I. ÚS 558/01.

K vadě spočívající v porušení zásady subsidiarity trestní represe (bod 5) výčtu) uvedl, že soud prvního stupně se vůbec nevypořádal se společenskou škodlivostí předmětného jednání ani s aplikací zásady subsidiarity trestní represe, ačkoli z judikatury soudů, a zejména soudu ústavního, plyne povinnost uplatňovat trestněprávní represí zdrženlivě a jako krajní řešení, a hodnotit ji především v případech majících soukromoprávní základ (srov. např. ÚS 42/2004-n., ÚS 61/2004-n). V této souvislosti obžalovaný opětovně poukázal na závěr občanskoprávního řízení před Městským soudem v Praze a Vrchním soudem v Praze, že plnění poskytnuté na základě zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi Avium Partners a Neograph a.s. bylo poskytnuto po právu. Dále obžalovaný připomněl, že jeho účast na věci byla předmětem přezkumu ke stížnosti poškozené i u České advokátní komory, která uzavřela, že po stránce předpisů vztahujících se k výkonu advokacie je stížnost nedůvodná. Obžalovaný má za to, že se trestně postižitelné pomoci nedopustil, avšak pro případ, že soud prvního stupně dospěl k opačnému závěru, měl s ohledem na charakter pomoci zvážit aplikaci zásady subsidiarity trestní represe.

Obžalovaný k odůvodnění odvolání přiložil zápisy z jednání společníka a jednatele a zápisy z valné hromady (vše společnost Avium Partners) a rozsudky Městského soudu v Praze č. j. 22Cm 70/2012 – 200 a Vrchního soudu v Praze č. j. 3Cmo 364/2014 – 264.

Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v napadeném rozsahu zrušil a sám ve věci rozhodl rozsudkem tak, že zproští obžalovaného JUDr. Martina Kohouta obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Při veřejném zasedání obžalovaný doplnil odůvodnění odvolání v tom smyslu, že napadá usnesení Police ČR, KŘ policie hl. města Prahy, SKPV, OHK, 3. oddělení, č. j. KRPA-2588-23/TČ-2011-000093-NL ze dne 2. 2. 2012 a zopakoval argumentaci, kterou uplatil již ve stížnosti podané proti uvedenému usnesení. Obžalovaný poukázal na to, že nedostatků usnesení o zahájení trestního stíhání si byla vědoma i dozorová státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchová, když v usnesení ze dne 20. 3. 2012, č. j. 1 KZV 27/2012-60 uvedla, že „*dává stěžovateli za pravdu, že podíl jeho viny na spáchaném deliktu měl policejní orgán ve výroku napadeného usnesení více specifikovat.*“

d)

Státní zástupkyně podala odvolání do výroku o vině a trestu a v neprospěch všech obžalovaných. V odůvodnění odvolání státní zástupkyně předně uvedla, že nesouhlasí s upraveným výrokem soudu, který je bez číselného označení (a v obžalobě byl pod bodem I.). Má za to, že takto popsany skutek není zcela totožný se skutkem, pro který byla na obžalované pod bodem I. podána obžaloba a neodpovídá ani právní kvalifikaci trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku, ačkoliv soud ji použil. Soud uvěřil obhajobě obžalovaného Ing. Sitty, že si svým jednáním za souhlasu a za pomoci spoluobžalovaných a Ing. Janků pouze dorovnával mzdu, přičemž v takovém případě by se nemohlo jednat o případ tzv. selftradingu, na který dopadá uvedené ustanovení tr. zákoníku. Pro takový skutkový závěr však soud neměl žádné objektivní důkazy, neboť svědek Ing. Janků tento způsob odměňování ve firmě popřel a zprostředkovatelskou smlouvu s Avium Partners nikdy nepodepsal a z žádného důkazu nevyplývalo, že by do podání trestního oznámení měl o této firmě povědomost. Státní zástupkyně namítla, že soud

v tomto směru zcela pominul listinné důkazy a vůbec nehodnotil, že svědci, kteří přisvědčovali argumentům obžalovaných, obžalovaným stranili. Dále dodala, že postupem obžalovaných, který akceptoval soud, by se obžalovaní dostali do konfliktu s daňovými zákony a se zákonem o účetnictví (jiné odvody na sociálním a zdravotním zabezpečení, jiná výše pro odpočet daňového základu).

Dále státní zástupkyně namítla, že právní kvalifikace, kterou soud prvního stupně užil u obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta neodpovídá výroku rozsudku, který zní tak, že tito obžalovaní pomohli získat pro společnosti Avium Partners a pro obžalovaného Ing. Sittu majetkový prospěch ve výši 1.682.576 Kč. Tomuto výroku soudu by odpovídala právní kvalifikace jejich jednání jako pomoc k trestnému činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 255 odst. 2, 3 tr. zákoníku, nikoliv podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku. Státní zástupkyně konstatuje, že v hlavním líčení nebylo prokázáno, že by tito obžalovaní mohli bezpečně vědět o výsledné výši fakturací na spol. Prompt a LightGate a okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby (neoprávněný prospěch v rozsahu jako u obžalovaného Ing. Sitty) není v jejich případě kryta zaviněním podle § 17 tr. zákoníku. Je však kryta jejich zaviněním v pomoci k získání neoprávněného prospěchu pro obžalovaného Ing. Sittu ve výši 1.682.576 Kč. Obžalovaný JUDr. Kohout byl navíc jednatelem Avium Partners a v době svého jednatelství musel o příjmech společnosti nepochybně vědět. Obžalovaný JUDr. Sitta některé z faktur podepisoval za společnost Neograph a. s., tj. rovněž i on musel mít povědomost o tom, v jakém rozsahu fakturace probíhá. Státní zástupkyně má za to, že jednání obžalovaných popsané v obžalobě přílehavě odpovídá nashromážděným důkazům a jejich jednání mělo být posouzeno jako pomoc k trestnému činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 255 odst. 2, 3 tr. zákoníku.

Státní zástupkyně vyslovila nesouhlas se zprošťujícím výrokem ohledně obžalovaného JUDr. Sitty, s výjimkou skutku týkajícího se pronájmu vozidla zn. Ford Fokus, který navrhl intervenující státní zástupce již v hlavním líčení na základě závěrů znaleckého posudku z oboru ekonomie vypustit. Obžalovaný JUDr. Sitta byl ve dvojakém postavení jako místopředseda představenstva společnosti Neograph a.s. a jako jednatel jím nově založené společnosti Nanograph s.r.o. se stejným předmětem podnikání, a činil popsané hospodářské kroky ve prospěch své nově založené společnosti na úkor společnosti Neograph a.s. Prokázán byl odvoz stolové řezačky a roličkovačky a přepravek papíru mezi oběma společnostmi, vždy na vrub společnosti Neograph a.s. Státní zástupkyně soudu prvního stupně vytkla, že uvěřil obhajobě obžalovaného JUDr. Sitty a svědků, kteří pracovali pod JUDr. Sittou, a citovala příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku. Při závěru o vlastnictví obou výrobních prostředků, že jde o vlastnictví obžalovaného JUDr. Sitty, soud nepřihlédl k tomu, že oba stroje byly v evidenci majetku Neograph a.s. a nebyly z ní vyřazeny. Dále namítla, že soud se při hodnocení důkazů přiklonil ke znaleckému posudku znalecké kanceláře DARA. Znalkyně doc. Ing. Císařová přitom i po doplnění svého posudku a po seznámení se znaleckým posudkem znalecké kanceláře DARA setrvala na svých závěrech, že veškeré obchody, které probíhaly mezi oběma společnostmi, byly pro spol. Neograph a.s. ztrátové a tuto ztrátu minimálně vyčíslila. Dále znalkyně doc. Ing. Císařová namítla, že ekonomické vztahy ve firmách nelze hodnotit na základě výpovědí osob, ale na základě účetní evidence, výdejek, příjmech, faktur apod. Dle názoru státní zástupkyně se soud přiklonil k závěrům znalecké společnosti DARA právě na základě výpovědí obžalovaných a svědků. Soud nevzal v úvahu upozornění znalkyně doc. Ing. Císařové, že i kdyby v poškozené společnosti nepůsobil další akcionář s podílem 50%, tak i v obchodní spolupráci mezi personálně propojenými společnostmi platí účetní pravidla, která je nutné dodržovat. Rovněž připomněla, že kompletní účetnictví společnosti Nanograph s.r.o. nikdy nebylo předloženo ani obžalovaným JUDr. Vladimírem Sittou ani Hanákem, který odkoupil obchodní podíly této společnosti a

nebylo proto možné ani stanovit skutečnou výši prospěchu společnosti Nanograph s.r.o. ze vzájemných obchodů. Uvedla, že není pravdivé tvrzení soudu, že svědek Hanák vydal účetnictví společnosti Nanograph s.r.o., vydal pouze některé listiny dokladující převod obchodního podílu společnosti Nanograph s.r.o. Státní zástupkyně namítla, že soud nevzal v úvahu důkazy, které svědčí o tom, že Nanograph s.r.o. začal prodávat dříve, než vůbec rozjel výrobu papíru (výpověď svědkyně Doležalové) a není pravda, že se nepodařilo opatřit technické a účetní důkazy, neboť jsou na flash k dispozici databáze všech objednávek a technických specifikací výrobků.

Státní zástupkyně rovněž nesouhlasí s výroky o trestech obžalovaných. Státní zástupkyně u obžalovaného Ing. Vladimíra Sitty souhlasí s použitím ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku vzhledem k poměrům pachatele. Nesouhlasí však s odůvodněním soudu opodstatňujícím tento postup tím, že obžalovaný z trestné činnosti neprofitoval. Ve firmě Avium Partners, která i dle výroku soudu získala neoprávněný majetkový prospěch ve výši 8.154.245,34 Kč, má obžalovaný 100% podíl. Rovněž nesouhlasí s odůvodněním užití tohoto ustanovení v souvislosti s okolnostmi případu souvisejícími s uveřejněním jiné trestné činnosti (jízdenky), neboť toto nemá oporu v trestním spise. Státní zástupkyně namítla, že z žádného důkazu nevyplývá, že by ke spáchání trestné činnosti došlo v souvislosti s jinou trestnou činností, která by měla takový vliv na vlastní trestnou činnost, jak má na mysli ustanovení § 58 odst.1 tr. zákoníku. Z provedených odposlechů se pouze potvrdila obhajoba obžalovaných v tom směru, že trestní oznámení na ně bylo odvetou za jejich trestní oznámení na osoby kolem obviněného Rittiga a spol. Kromě toho soud o průběhu jiné, oznámené trestné činnosti neměl žádné relevantní důkazy (pouze z médií), které by mohl hodnotit v souvislosti s projednávanou trestnou činností obžalovaných. Trest odnětí svobody uložený obžalovanému Ing. Sittovi považuje státní zástupkyně za nízký, neodpovídající následkům trestné činnosti (výši škody přesahující částku 8 mil. Kč). Má za to, že mu měl být uložen delší trest odnětí svobody na delší zkušební dobu i za použití ustanovení § 58 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku.

K obžalovanému JUDr. Kohoutovi státní zástupkyně uvedla, že soud výrazně v celém odůvodnění rozsudku bagatelizuje podíl tohoto obžalovaného na trestné činnosti, nebere v úvahu, že bez něj by obžalovaný Ing. Sitta nemohl dosáhnout výsledků svého jednání. Zda z trestné činnosti obžalovaného Ing. Sitty profitoval, nebylo zjištěné, ale věděl, že motivem je majetkový prospěch, o čemž svědčí i skutečnost, že on sám v jednom případě těžil z obchodního případu společnosti, kde byl zaměstnán (svědek Lisse). Ani obžalovaný JUDr. Sitta v průběhu trestního řízení svým přístupem nesplnil zákonnou podmínku lítosti svého jednání podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku umožňující soudu upustit od potrestání. Argumentace soudu okolnostmi případu a podílem jiné osoby na spáchání trestného činu na ustanovení § 46 tr. zákoníku nedopadá. Státní zástupkyně uzavřela, že obžalovaným JUDr. Sittovi a JUDr. Kohoutovi měl být uložen trest odnětí svobody blíže dolní hranice trestní sazby § 255 odst. 3 tr. zákoníku s podmíněným odkladem na delší zkušební dobu.

Ač státní zástupkyně ani v samotném odvolání, ani v jeho odůvodnění výslovně neuvedla, že jej podává i proti výroku o náhradě škody, namítla, že pro snížení řádně a včas uplatněného nároku na náhradu škody na výši jedné desetiny nebyl důvod a poškozené společnosti mněl být přiznán nárok na náhradu škody v požadované výši. Intervenující státní zástupce se při veřejném zasedání v tomto smyslu vyjádřil výslovně.

Závěrem státní zástupně navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a soudu prvního stupně uložil, aby věc znovu projednal a rozhodl. Intervenující státní zástupce při veřejném zasedání navrhl, aby tak bylo postupováno ohledně zprošťující části napadeného rozsudku. Ohledně zbytku napadeného rozsudku navrhl zrušit výrok o vině, nově formulovat skutkovou větu tak, aby odpovídala skutkovým zjištěním, kvalifikovat

jednání obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta podle § 255 odst. 3 tr. zákoníku. Obžalovanému Ing. Sittovi navrhl uložit trest odnětí svobody v trestní sazbě § 255 odst. 4 tr. zákoníku, a to na samé spodní hranici, s výkonem trestu ve věznici s dozorem. Zbývajícím obžalovaným navrhl uložit trest odnětí svobody v trvání přibližně dvou roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání tří let. Rovněž navrhl zrušit výrok o náhradě škody a uložit povinnost uhradit škodu v plné výši.

e)

Poškozená SPM a.s. podala a odůvodnila odvolání v zákonné lhůtě prostřednictvím zmocněnkyně Mgr. Kataríny Kožiakové Oboňové, přičemž odvoláním byla napadena nesprávnost výroků o náhradě škody. Poškozená nejprve rekapitulovala odůvodnění napadeného rozsudku ve vztahu k výrokům o náhradě škody a poté poukázala na náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2954/11 konstatující povinnost soudu odůvodnit své rozhodnutí se stejnou péčí jako civilní soud, který rozhoduje o náhradě škody ve věcech občanskoprávních, a zabývající se povinností soudu zvážit, zda rozhodnutí o náhradě škody nebude pro odsuzovaného pachatele likvidační, zvláště u nedbalostního zavinění. Následně zdůraznila závěr soudu, že obžalovaný Ing. Sitta spáchal úmyslně za pomoci spoluobžalovaných několik trestných činů a tímto úmyslným jednáním způsobil poškozené škodu velkého rozsahu.

Ve vztahu k závěru soudu o kompenzaci snížené mzdy poškozená namítla, že předmětem dokazování vůbec nebylo, v jaké šíři ve skutečnosti obžalovaný Ing. Sitta vykonával svou pracovní činnost pro poškozenou společnost. Poškozená má za to, že neexistuje žádný přímý důkaz, který by prokazoval jakoukoliv činnost obžalovaného Ing. Sitty, za kterou mohla společnosti Avium Partners inkasovat peníze. Poškozená zpochybnila existenci dohody mezi obžalovaným Ing. Sittou a Ing. Janků a uvedla, že i kdyby existovala, bylo by jejím předmětem, že obžalovaný bude pro poškozenou skutečně vyvíjet činnost, nikoli ji „tunelovat“ a v rámci svých aktivit bude hledat obchodní partnery, kteří mu vyjdou vstříc v jeho záměru se bezpracně obohatit, resp. společnost Avium Partners.

Naproti tomu poškozená vyjádřila souhlas se závěry soudu ohledně obchodních případů realizovaných se společnostmi Prompt a Lightgate, tj. o částku, kterou inkasovala společnost Avium Partners na provizích, zaplatila poškozená společnost více, než kdyby nebyl do vztahů mezi Neograph a.s. a uvedené společnosti včleněn zprostředkovatel v podobě Avium Partners. Poškozená však podotkla, že pokud soud uvedl, že celkově byly obchody pro poškozenou společnost výdělečné, nelze tuto skutečnost v žádném případě považovat za jakousi polehčující okolnost ve vztahu k trestné činnosti obžalovaného Ing. Sitty.

Dále poškozená vznesla námítky ke skutkovým závěrům a posouzení jednání obžalovaného JUDr. Sitty prostřednictvím společnosti Nanograph s.r.o. Předně namítla, že zůstala bez povšimnutí skutečnost, že nebylo nikdy dohledáno účetnictví společnosti Nanograph s.r.o., a že společnost byla prodána osobě, která dle výpisu z obchodního rejstříku figurovala ve 146 obchodních společnostech. Soud prvního stupně se nijak nevypořádal s argumentací poškozené, že umělecký karton mohl obžalovaný JUDr. Sitta rozprodávat z pozice generálního ředitele společnosti Neograph a.s., a nikoliv jako jednatel společnosti Nanograph s.r.o., a obchod nemusel být pro Neograph a.s. ztrátový. Poškozená nesouhlasí se závěrem soudu, že spolupráce mezi společnostmi Neograph a.s. a Nanograph s.r.o. byla oboustranně výhodná, takže nebyla rozvíjena na úkor žádné z nich a žádná z nich na ní neoprávněně neprofitovala.

Se závěrem soudu, že obžalovaný Ing. Sitta neměl ze spáchané trestné činnosti prakticky „žádný osobní prospěch“, nelze souhlasit, neboť prospěch získala společnost Avium Partners, kterou do 14. 7. 2010 obžalovaný vlastnil z 50% a od té doby je 100% vlastníkem společnosti, tj. obžalovaný jako společník a jednatel a fakticky jediná ovládací osoba společnosti Avium Partners profitoval prostřednictvím této osoby z výnosů z jím páchané trestné činnosti. Poškozená vyslovila nesouhlas i s názorem soudu prvního stupně, že obžalovaný Ing. Sitta mohl považovat společnost Neograph a.s. za svůj rodinný podnik, když od roku 2005 byl akcionářem obžalovaný JUDr. Sitta a Ing. Janků. Poškozená poukázala na to, že i kdyby obžalovaný měl ve společnosti podíl, pak ani jako vlastník, resp. akcionář nemůže svým jednáním úmyslně poškozovat společnost, jejíž akcie vlastní. Takovému jednání nemůže být poskytnuta soudem ochrana, natož aby byla posouzena jako okolnost polehčující či důvod hodný zvláštního zřetele při zvažování aplikace moderačního práva soudu ve vztahu k náhradě škody. Závěry soudu, které též posoudil jako polehčující okolnost a současně důvod hodný zvláštního zřetele, že trestní stíhání obžalovaných Ing. Sitty a JUDr. Sitty je mstou za jejich poukaz na nestandardní okolnosti dodávky jízdenek DP a.s., považuje poškozená za důkazně nepodložené a založené výhradně na tvrzení obžalovaných. Poškozená zdůraznila, že jakékoliv úvahy a závěry soudu prvního stupně o tom, že v souvislosti s dodávkami jízdenek se objevily nestandardnosti, jsou pouhé spekulace a pravděpodobnostní rozbory, které nemají oporu v konkrétních provedených důkazech. Poškozená se ohradila, že tímto překročil soud prvního stupně mantinely tohoto trestního řízení, když poškozená v jiných řízeních dlouhodobě brojí proti nařčení, že dodávala DP a.s. předražené jízdenky a jejím obchodním partnerem byl ve skutečnosti Ivo Rittig, a když navíc ve věci této zakázky probíhá jiné trestní řízení, které je již několik let ve fázi vyšetřování. Obdobně vznesla poškozená výhrady vůči závěrům soudu prvního stupně ohledně převzetí poškozené společnosti novým představenstvem. V návaznosti na výše uvedené poškozená společnost namítla, že poukaz na možné trestně právní jednání jiných osob nemůže zeslabovat vinu obžalovaných ve vztahu k jejich vlastní trestné činnosti, či snižovat míru jejich odpovědnosti ve vztahu ke škodě, kterou způsobili, zvláště jedná-li se o úmyslné jednání, které trvalo několik let a nebylo od něj upuštěno dobrovolně, nýbrž bylo přerušeno oním převzetím společnosti soudem jmenovaným představenstvem.

Poškozená shrnula, že neexistují žádné specifické okolnosti, vyjma osobních poměrů obžalovaných, které by odůvodňovaly tak zásadní snížení náhrady způsobené škody ve výši 6.463.349,97 Kč způsobené trestnou činností Ing. Sitty a další škody ve výši 1.682.576 Kč, o kterou se zmenšil majetek poškozené společnosti tím, že zaplatila za služby, které jí nikdy nebyly dodány. Nesprávnost a neúplnost skutkových zjištění vedla soud prvního stupně k nesprávným právním závěrům, resp. k nesprávné aplikaci ustanovení o použití moderačního práva ve vztahu k náhradě škody. Soud prvního stupně měl vedle poukazu na ustanovení § 264 zákoníku práce aplikovat i ustanovení o náhradě škody podle občanského zákoníku, neboť je proti mravním zásadám a zásadám trestního řízení, aby obžalovaní byli zbaveni povinnosti k náhradě škody v tak široké míře, jsou-li odsouzeni pro úmyslné trestné činy a způsobili škodu velkého rozsahu. Následně poškozená poukázala na účel adhezního řízení a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2015 sp. zn. 6Tdo 1360/2015.

Závěrem poškozená navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek co do výroku o náhradě škody zrušil a ve věci sám rozhodl.

III.

Vrchní soud v Praze z podnětu všech podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to nejen z hlediska vytýkaných vad, neboť

přihlédl k dalším vadám, jež nejsou odvoláními vytýkány, neboť mají vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání.

Na základě přezkumu podle § 254 odst. 1 tr. ř. vrchní soud shledal, že všechna odvolání směřující proti odsuzující části A. jsou důvodná, kdežto odvolání, jimiž byla napadena zprošťující část B. důvodná nejsou.

1. K části napadeného rozsudku pod bodem A.:

a)

V první řadě je nutné uvést, že odvolací soud se věnoval námitce obžalovaného Ing. Sitty, že trestní řízení bylo vedeno osobami, které by měly být z projednávání věci obžalovaných vyloučeny, a že důkazy, jež byly těmito osobami opatřeny, jsou zatíženy touto vadou. Obdobnou námitkou se zabýval i soud prvního stupně (i když ještě bez současné námítky obžalovaného Ing. Sitty proti osobám státní zástupkyně JUDr. Dagmar Machové a kpt. Pavla Nevtípila) a dospěl k závěru, že řízení není takovou vadou zatíženo.

Na tomto místě je třeba polemizovat se závěrem soudu prvního stupně (str. 80 odůvodnění napadeného rozsudku), že „*nevyšlo najevo nic, co by svědčilo o přímých nezákonných zásazích do trestního řízení*“. Součástí důkazního materiálu jsou „*prostorové odposlechy*“ z jiné trestní věci, které soud prvního stupně vzal za základ svých skutkových zjištění. Takový postup byl zákonný, podmínky ustanovení § 88 odst. 6 tr. ř. byly splněny. Soud prvního stupně, ač mu bylo známo, že obsahem těchto prostorových odposlechů je objednávka „*osob spojených s Ivo Rittigem*“, kterým šlo o kriminalizaci obžalovaného Ing. Sitty (kvůli jeho mediálnímu vystoupení a znalecké činnosti) a o mstu za kroky JUDr. Sitty (kvůli ukončení smlouvy Neographu a.s. s DP a.s.), de facto tuto objednávku splnil. Ač to soud prvního stupně výslovně neuvedl (viz níže), z provedeného dokazování vyplynulo, že výpověď svědka Ing. Janků byla lživá, účelově zkreslená, tak aby podporovala podané trestní oznámení a současně vyvíňovala samotného Ing. Janků, který coby autor a propagátor myšlenky daňové optimalizace a účastník (ústních) dohod týkajících se Avium Partners byl rozhodně aktivnějším hybatelem událostí, než obžalovaný JUDr. Sitta a JUDr. Kohout. V jednání Ing. Janků by podle logiky, na níž stojí odsuzující rozsudek, a podle důkazů, jež obsahuje spis, bylo možno spatřovat návod (popřípadě organizátorství) k trestné činnosti obžalovaného Ing. Sitty. Již samotná absence trestního stíhání Ing. Jana Janků vzbuzuje pochybnosti o tom, jak korektně a pečlivě byly celé prověření věci a následně vyšetřování a dozor státní zástupkyně nad ním provedeny. Selektce osob, které budou z trestné činnosti obviněny, je v rozporu se zásadou legality vyjádřenou v ustanovení § 2 odst. 3 tr. ř. – *státní zástupce je povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, pokud zákon nebo vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak*, a nevzbuzuje důvěru v orgány činné v trestním řízení. Soud prvního stupně byl ovšem vázán podanou obžalobou, tj. byl nucen se věcí zabývat ohledně obžalovaných, na něž byla obžaloba podána, a neměl možnost okruh obžalovaných nijak ovlivnit. Z pohledu osob, které byly v této trestní věci obviněny a posléze obžalovány, pak nezbývá, než se závěrem soudu prvního stupně, že trestní řízení bylo ohledně těchto osob od počátku vedeno v souladu s příslušnými procesními pravidly, souhlasit.

Odvolací soud, aby panovala jistota o tom, že úkony ve věci byly činěny nevyloučenými orgány činnými v trestním řízení a v celé trestní věci bylo postupováno korektně, tj. byla jistota o nedůvodnosti výše uvedených námitek obžalovaného Ing. Sitty, vyvinul iniciativu, která měla objasnit další aspekty této trestní věci. Na základě ustanovení § 7 tr. ř. (*Orgány činné v trestním řízení jsou povinny si navzájem pomáhat při plnění úkolů*

vyplývající z tohoto zákona.) a ustanovení § 180 odst. 2 tr. ř. předsedkyně odvolacího senátu požádala státního zástupce, tj. jako orgán činný v trestním řízení a současně stranu, o sdělení, zda je proti určitým osobám (Ing. Jan Janků, Michal Broda, Ivo Rittig, JUDr. Libor Grygárek, Roman Janoušek, Peter Harčarik, Ing. Petr Kalčic, JUDr. Dagmar Máchová, kpt. Pavel Nevtípil) vedeno trestní stíhání, popř. jaký je stav jejich řízení, a vyžádala kopie sdělení obvinění těmito osobám. Státní zástupce však žádosti soudu nevyhověl a nepředložil informace a důkazy, o něž byl odvolacím soudem požádán. Státní zástupce pouze u tří z vyjmenovaných osob (Janků, Rittig, Máchová) sdělil základní informaci o zahájeném trestním stíhání. Šlo o případy, ve kterých Vrchní státní zastupitelství v Praze (dále jen VSZ) vykonává dozor. Kopie příslušných sdělení obvinění státní zástupce soudu nepředložil s tím, že jimi trestní odbor VSZ nedisponuje. Vzhledem ke znění ustanovení § 160 odst. 2 tr. ř. a sdělení státního zástupce ohledně ostatních osob, že disponuje pouze informacemi ohledně trestních řízení, kde vykonává VSZ dozor, nelze způsob, s jakým se státní zástupce vypořádal se žádostí soudu, hodnotit jinak, než jako obstrukční jednání.

Odvolací soud tak nemohl učinit žádné závěry o tom, zda je trestní řízení ohledně stejných skutků vedeno i proti jiným osobám, popř. zda je předmětem trestního stíhání samotná činnost orgánů činných v tomto trestním řízení (když je mu ze sdělovacích prostředků známo, že nejméně JUDr. Máchová je trestně stíhána pro trestnou činnost spojenou s výkonem její funkce státní zástupkyně).

Odvolací soud však dospěl k závěru, že důkazy, na nichž stojí zprošťující část napadeného rozsudku pod bodem B. ohledně obžalovaného JUDr. Sitty, a na nichž stojí zprošťující výrok odvolacího soudu v tomto rozsudku, prospívají obžalovaným, tudíž pochybnosti a nejistota o ovlivnění trestního řízení v neprospěch obžalovaných jsou pro výrok rozhodnutí odvolacího soudu bezpředmětné.

Je však zřejmé, že soud prvního stupně se v části, v jejímž rozsahu mu byla věc vrácena, bude muset s námitkami obžalovaného Ing. Sitty opětovně vypořádat.

b)

Za pravdu je třeba dát odvoláním obžalovaných a odvolání státní zástupkyně, která různě namítají vadu, která se projevila v markantní rozdílnosti popisu skutku v odsuzujícím výroku od podané obžaloby. Státní zástupkyně namítla, že takto popsany skutek není zcela totožný se skutkem, pro který byla na obžalované pod bodem I. podána obžaloba a neodpovídá ani právní kvalifikaci trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku, ačkoliv soud ji použil. Obžalovaný JUDr. Sitta vyjádřil názor, že není zřejmé, zda byla zachována totožnost skutku a zda nebyl ve skutečnosti odsouzen pro jiné jednání, než pro které bylo zahájeno jeho trestní stíhání. Obžalovaný JUDr. Kohout ve svém výčtu vad uvedl, že byla porušena zásada obžalovací.

Na tomto místě je třeba citovat část obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1KZV 27/2012 podané dne 13. 11. 2014 (bez části II., jež koresponduje se zprošťující částí B. napadeného rozsudku :

I. obvinění Ing. Vladimír Sitta, MBA, nar. [redacted] JUDr. Vladimír Sitta, MBA, nar. [redacted] a JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout

dne 18. 12 v Praze obviněný ing. Vladimír Sitta, nar. [redacted], jako člen představenstva a obchodní ředitel společnosti Neograph, a.s., se sídlem Praha 1, Opletalova č. 1015/55 /do 16.12.2011/ s předmětem činnosti mimo jiné výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z

těchto materiálů v úmyslu získat majetkový prospěch na úkor společnosti Neograph, a.s., založil společnost Avium Partners, s.r.o. IČ 28714571 se sídlem Praha 1, Opletalova 1603/57 se stejným předmětem činnosti- mimo jiné výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, a aby zůstala skryta jeho účast ve společnosti Avium Partners, s.r.o., pomohl mu obviněný JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout jednak právními radami a jednak tím, že dne 8. 10. 2009 sám v notářské kanceláři v Praze 2, Karlovo nám. č. 28 podepsal zakladatelskou listinu a stal se na přechodnou dobu jediným společníkem a jednatelem společnosti Avium Partners, s.r.o., přičemž dne 26. 1. 2010 jmenoval jednatelem obviněného ing. Vladimíra Sitty / zapsán jako společník a jednatel dne 6. 9. 2010/, následně dne 27. 4. 2010 na popud obviněného ing. Vladimíra Sitty obviněný JUDr. Ing. Bc. Martin Kohout za společnost Avium Partners, s.r.o. a JUDr. Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE] z titulu místopředsedy představenstva a generálního ředitele společnosti Neograph, a.s. /do 16. 12. 2011/ uzavřeli fiktivní zprostředkovatelskou smlouvu, na základě které obviněný ing. Vladimír Sitta, za společnost Avium Partners, s.r.o. vystavil na společnost Neograph, a.s. faktury za fiktivní plnění zprostředkování obchodních případů:

- 1/ fakturu č. 0B10001 ze dne 15. 4. 2010 na částku 327.200, -Kč
- 2/ fakturu č. 0B10002 ze dne 24. 10. 2010 na částku 376.243,20- Kč
- 3/ fakturu č. 1110001 ze dne 17. 1. 2011 na částku 381.081,60,-Kč
- 4/ fakturu č. 1110002 ze dne 22. 3. 2011 na částku 282.182,40,-Kč
- 5/ fakturu č. 1110004 ze dne 30. 6. 2011 na částku 293.472, - Kč
- 6/ fakturu č. 6/2011 ze dne 13. 10. 2011 na částku 293.472, - Kč
- 7/ fakturu č. 7/2011 ze dne 29. 12. 2011 na částku 293.472, -Kč

a tyto faktury nechal obviněný ing. Vladimír Sitta, nar. [REDAKCE] jako obchodní ředitel společnosti Neograph, a.s. proplatit ve prospěch společnosti Avium Partners, s.r.o., v případě faktury pod bodem 7/ nedošlo k jejímu proplacení v důsledku organizačních změn ve společnosti Neograph, a.s., tímto jednáním způsobili společnosti Neograph, a.s. škodu ve výši 1.679.576,-Kč a společnost Avium Partners, s.r.o. získala neoprávněný majetkový prospěch v této výši,

kterým měli obžalovaní JUDr. Vladimír Sitta, MBA, a JUDr. Ing. Bc. Martina Kohout spáchat účastenství ve formě pomoci k trestnému činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 255 odst. 2, 3 tr. zákoníku a obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, dílčí útok pokračujícího trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku.

III. obviněný Ing. Vladimír Sitta, MBA, nar. [REDAKCE] jako člen představenstva a obchodní ředitel/ do 16.12.2011/ společnosti Neograph,a.s., IČ 251 43 468, se sídlem Praha 1, Opletalova 1015/55, s předmětem činnosti, mimo jiné, výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věci movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti, a současně jako jednatel a společník společnosti Avium Partners, s.r.o., IČ 287 14 571, se sídlem P raha 1, O pletalova 1 603/57, s předmětem činnosti, mimo jiné, výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věci movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti, tedy společností se stejným předmětem činnosti, v úmyslu opatřit sobě a společnosti Avium Partners, s.r.o. finanční prospěch na úkor společnosti Neograph,a.s., uzavřel dne 1.2.2010 jménem společnosti Avium Partners, s.r.o. fiktivní zprostředkovatelskou smlouvu se společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., IČ 006 98 407, se sídlem ul. Jozefa Hagaru 9, Bratislava 34, Slovenská republika, zastoupenou Dr. Milanem Harčarikem, nar.

na jejímž základě za společnost Avium Partners, s.r.o. jako údajného dodavatele služby následně vystavil a nechal vystavit faktury za fiktivní plnění - zprostředkování obchodních případů na společnost PROMPT, tlačiareň cenin, a.s., jako odběratele služby, přičemž se dohodl se zástupci společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. na umělém navýšení konečné ceny jednotlivých zakázek pro odběratele, kterým byla společnost Neograph,a.s., ačkoliv věděl, že společnost Neograph, a.s. obchodovala se společností PROMPT, a.s. přímo a současně za společnost Neograph, a.s. dával pokyny k vystavení faktur za skutečné plnění i za jejich navýšení a takto:

1) dne 31.5.2010 byla vystavena společností Avium Partners,s.r.o. faktura č. EU20002 na částku 13.000 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 21.06.2010 a tím pro společnost Avium Partners, s.r.o. získal finanční prospěch ve výši 334.945,- Kč, neboť společnost Neograph,a.s. si objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. dne 25.3.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102207 vystavené dne 28.4.2010 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. částku 40.740 EUR a dne 26.5.2010 uhradila za dodané zboží o 13.000 EUR, tedy o 331.630,- Kč více,

2) dne 17.6.2010 byla vystavena společností Avium Partners,s.r.o. faktura č. EU20003 na částku 26.000 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 21.6.2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners s.r.o., finanční prospěch ve výši 669.890,- Kč, ačkoliv společnost Neograph,a.s. si objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. dne 25.03.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102331 vystavené dne 25.5.2010 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. částku 81.440 EUR a uhradila tak dne 14.6.2010 za dodané zboží o 26.000 EUR, tedy o 669.370,- Kč více,

3) dne 26.7.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. EU20004 na částku 8.470 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 11.8.2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners,s.r.o. finanční prospěch ve výši 210.183,50 Kč, přestože společnost Neograph,a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. dne 26.5.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102385 vystavené dne 9.6.2010 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. částku 16.940 EUR a uhradila tak dne 2.7.2010 za dodané zboží o 8.470 EUR, tedy o 213.232,25,- Kč více,

4) dne 2.8.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. EU20005 na částku 19.000 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 16.8.2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners s.r.o., finanční prospěch ve výši 472.245,-Kč, ačkoliv společnost Neograph,a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. dne 25.3.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102436 vystavené dne 2.7.2010 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. částku 57.420 EUR a uhradila tak dne 27.7.2010 za dodané zboží o 19.000 EUR, tedy o 469.110,- Kč více,

5) dne 19.10.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. EU20007 na částku 1.686 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 24.11.2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners,s.r.o., finanční prospěch ve výši 41.627,34 Kč, ačkoliv společnost Neograph,a.s. si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. dne 21.9.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102605 vystavené dne 12.10.2010 společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. částku 3.372,50 EUR a uhradila tak dne 16.11.2010 za dodané zboží o 1.686 EUR, tedy o 41.340,72,- Kč více,

6) dne 2.12.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. EU20008 na částku 24.000 EUR, která byla společností PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 3.1.2011, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 602.040,- Kč, ačkoliv společnost Neograph,a.s. si objednala plnění u společnosti

PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. dne 11.11.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102691 vystavené dne 1.12.2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. částku 30.800 EUR a uhradila tak dne 30.12.2010 za dodané zboží o 24.000 EUR, tedy o 600.240,- Kč více,

7) dne 1.2.2011 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. 1120001 na částku 36.900 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 14.2.2011, získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 894.271,50 Kč, ačkoliv společnost Neograph, a.s. si objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. dne 26.11.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20112002 vystavené dne 5.1.2011 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. částku 81.000 EUR a uhradila tak dne 4.2.2011 za dodané zboží o 36.900 EUR, tedy 889.474,50,- Kč více,

8) dne 4.4.2011 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. 1120002 na částku 11.100 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 29.4.2011, čímž získal pro sebe, resp. pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 268.731,- Kč, ačkoliv společnost Neograph, a.s. si objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. dne 8.3.2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20112142 vystavené dne 31.3.2011 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. částku 19.800 EUR a uhradila tak dne 28.4.2011 za dodané zboží o 11.100 EUR, tedy o 271.561,50- Kč více,

9) dne 2.9.2011 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. 5/2011 na částku 1.000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 20.9.2011, čímž získal pro sebe, resp. pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 24.655,- Kč, ačkoliv společnost Neograph, a.s. si v objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. dne 28.6.2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20112339 vystavené dne 11.7.2011 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. částku 1.989,90 EUR a uhradila tak dne 10.8.2011 za dodané zboží o 1.000 EUR, tedy o 24.310,- Kč více,

tímto jednáním způsobil poškozené společnosti Neograph, a.s. škodu ve výši 3,510.269,- Kč a získal pro společnost Avium Partners s.r.o. prospěch v této výši.

IV. Obviněný ing. Vladimír SITTA, MBA, nar. [REDACTED]

jako člen představenstva a obchodní ředitel/ do 16.12.2011/ společnosti Neograph, a.s., IČ 251 43 468, se sídlem Praha 1, Opletalova 1015/55, s předmětem činnosti, mimo jiné, výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věci movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti, a současně jako jednatel a společník společnosti Avium Partners s.r.o., IČ 287 14 571, se sídlem Praha 1, Opletalova 1603/57 s předmětem činnosti, mimo jiné, výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věci movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti, tedy společnosti se stejným předmětem činnosti, v úmyslu opatřit sobě a společnosti Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch, na úkor společnosti Neograph, a.s., uzavřel v Praze dne 1.2.2010 jménem společnosti Avium Partners s.r.o. zprostředkovatelskou smlouvu se společností LightGate, a.s., IČ 261 45 219, se sídlem nám. 14. října 1307/2, 150 00 Praha 5 zastoupenou místopředsedou představenstva Ing. Petrem Kalčicem, nar. [REDACTED] na jejímž základě za společnost Avium Partners s.r.o. jako údajného dodavatele služby vystavil a nechal vystavit faktury za fiktivní plnění - zprostředkování obchodních

případů, na společnost LightGate, a.s. jako odběratele služby, přičemž se dohodl se společností LightGate, a.s. na umělém navýšení konečné ceny jednotlivých zakázek pro odběratele, kterým byla společnost Neograph, a.s., ačkoliv věděl, že společnost Neograph, a.s. obchodovala se společností LightGate, a.s. přímo a současně za společnost Neograph, a.s. dával pokyny k vystavení faktur za skutečné plnění i za jejich navýšení a takto:

- 1) dne 2.12.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. OB10003 na částku 78.942,- Kč, která byla společností LightGate, a.s. uhrazena dne 13.12.2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners s.r.o., finanční prospěch ve výši 78.942,- Kč, přestože společnost Neograph, a.s. si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s. dne 29.6.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10097/10 vystavené dne 7.6.2010 společností LightGate, a.s. částku 128.502,- Kč a uhradila tak dne 21.9.2010 za dodané zboží o 78.942,- Kč více/ s DPH/,
- 2) dne 2.12.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. OB10004 na částku 411.000,- Kč, která byla společností LightGate, a.s. uhrazena dne 13.12.2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 411.000,- Kč, ačkoliv společnost Neograph, a.s. si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s. dne 3.9.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10160/10 vystavené dne 27.10.2010 společností LightGate, a.s. částku 627.000,- Kč a uhradila tak dne 19.11.2010 za dodané zboží o 411.000,- Kč/ s DPH/ více,
- 3) dne 2.12.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. OB10005 na částku 3.840,- Kč, která byla společností LightGate, a.s. uhrazena dne 13.12.2010, čímž získal pro sebe, resp. pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 3.840,- Kč, ačkoliv společnost Neograph, a.s. si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s. dne 1.10.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10160/10 vystavené dne 27.10.2010 společností LightGate, a.s. částku 6.624,- Kč a uhradila tak dne 19.11.2010 za dodané zboží o 3.840,- Kč/ s DPH/ více,
- 4) dne 15.12.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. OB10006 na částku 898.128,- Kč, která byla společností LightGate, a.s. uhrazena dne 10.1.2011, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 898.128,- Kč, ačkoliv společnost Neograph, a.s. si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s. dne 15.09.2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10194/10 vystavené dne 16.12.2010 společností LightGate, a.s. částku 1,272.348,- Kč a uhradila tak dne 6.1.2011 za dodané zboží o 898.128,- Kč/s DPH/ více,
- 5) dne 19.10.2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o. faktura č. EU20007 na částku 1,824.000,- Kč, která byla společností LightGate, a.s. uhrazena dne 28.12.2010, čímž získal pro sebe, resp. pro společnost Avium Partners s.r.o., finanční prospěch ve výši 1,824.000,- Kč, ačkoliv společnost Neograph, a.s. si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s. sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10168/10 vystavené dne 12.11.2010 společností LightGate, a.s. dne 6.12.2010 na částku 719.712,- Kč, faktury č. 10181/10 vystavené dne 26.11.2010 společností LightGate, a.s. dne 20.12.2010 na částku 1,439.424,- Kč, a faktury č. 10191/10 vystavené dne 7.12.2010 společností LightGate, a.s. dne 27.12.2010 na částku 696.864,- Kč, kdy celkem společnost Neograph, a.s. tak za dodané zboží uhradila částku 2,865.000,- Kč, a tedy o 1,824.000,- Kč/s DPH/ více,
- 6) dne 27.6.2011 byla vystavena společností Avium Partners s.r.o. faktura č. 1110003 na částku 327.787,20,- Kč, která byla společností LightGate, a.s. uhrazena dne 6.7.2011, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners s.r.o., finanční prospěch ve výši 327.787,20,- Kč, přestože společnost Neograph, a.s. si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s. dne 20.5.2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10085 vystavené dne 3.6.2011 společností LightGate, a.s. částku 537.826,- Kč a uhradila tak dne 30.6.2011 za dodané zboží o 327.787,20 Kč/s DPH/ více, tímto jednáním

způsobil poškozené společnosti Neograph, a.s. škodu ve výši 2.953.081,-Kč / bez DPH/ a získal pro spol. Avium Partners s.r.o. prospěch v této výši, a celkově/ pod body I,III,IV/ tak obviněný Ing. Vladimír SITTA, nar. [REDAKCE] způsobil škodu poškozené společnosti Neograph, a.s. ve výši 8.172.135,- Kč a získal tak pro sebe a pro spol. Avium Partners s.r.o. finanční prospěch v uvedené výši.

Podaná obžaloba kladla obžalovaným za vinu, že se dopustili ve výše uvedených bodech pokračujícího trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku (obžalovaný Ing. Sitta pod body I., III., IV.) a účastenství ve formě pomoci k trestnému činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 255 odst. 2, 3 tr. zákoníku (obžalování JUDr. Sitta a JUDr. Kohout pod bodem I.).

Stručně lze shrnout, že bod I. obžaloby kladl obžalovanému JUDr. Kohoutovi za vinu, že pomohl obžalovanému Ing. Sittovi se založením Avium Partners a na počátku byl chvíli společníkem a jednatelem. Obžalovaným JUDr. Kohoutovi a JUDr. Sittovi kladl za vinu, že uzavřeli fiktivní zprostředkovatelskou smlouvu (obžalovaný JUDr. Kohout za Avium Partners, obžalovaný JUDr. Sitta za Neograph a.s.), na základě které pak obžalovaný Ing. Sitta fakturoval za fiktivní plnění zprostředkování obchodů v sedmi případech a nechal je proplácet ve prospěch Avium Partners na úkor Neographu a.s. v celkové výši 1.679.576 Kč (pozn. součet prvních šesti proplacených faktur má být správně 1.953.651,20 Kč). Popis uvedený v bodě I. plně koresponduje se sdělením obvinění všem třem obžalovaným ze dne 2. 2. 2012 (č. l. 6 a násl.). Pouze obžalovanému Ing. Sittovi bylo sděleno obvinění pro trestnou činnost, jež je obsažena v obžalobě v bodech III. a IV. - v souvislosti se zprostředkováním společnosti Prompt (sdělení obvinění ze dne 19. 2. 2014, č. l. 130) a společnosti Lightgate (sdělení obvinění ze dne 16. 4. 2014, č. l. 157). Obžalovanému JUDr. Kohoutovi již žádné další obvinění sděleno nebylo, tak jako mu nebyl obžalobou za vinu kladen žádný další skutek, a obžalovanému JUDr. Sittovi bylo sděleno již jen obvinění pro podezření z vyvádění majetku ze společnosti Neograph a.s. ve prospěch společnosti Nanograph s.r.o. - viz zprošťující část výroku rozsudku pod bodem B (sdělení obvinění ze dne 15. 3. 2012, č. l. 88).

Skutkové závěry soudu prvního stupně vztahující se k bodu I. obžaloby však nepotvrdily, že by jednání obžalovaných bylo na úkor společnosti Neograph a.s., resp. že by byl získaný prospěch společnosti Avium Partners v uváděné výši 1.679.576 Kč na úkor společnosti Neograph a.s., když šlo de facto o dohodnutou kompenzaci snížené mzdy Ing. Sitty. Nutno dodat, že ač soud prvního stupně ve svých teoretických úvahách (viz str. 98 rozsudku) vyjádřil správně možnost, že *úkor* nemusí být jen finančního rázu, neuvedl v odůvodnění napadeného rozsudku žádné závěry ohledně takové újmy, která mohla na straně společnosti Neograph a.s. nastat. Za této skutkové situace soud prvního stupně nepřípustně rozšířil skutek obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta o jednání, resp. dovedil příčinnou souvislost mezi jejich jednáním žalovaným pod bodem I. a páčáním trestné činnosti, která je obžalobou kladena za vinu pouze obžalovanému Ing. Sittovi (ad III., IV. obžaloby), které vyjádřil slovy: „...otevřely prostor pro to, aby obžalovaný Ing. Vladimír Sitta, MBA, mohl vyvíjet...“. Jinými slovy – když soud neshledal u obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta naplnění všech znaků základní skutkové podstaty § 255 odst. 2 tr. zákoníku (absentoval *úkor*) v žalovaném jednání ad I., dovedl že tímto jednáním napomohli jinému jednání obžalovaného Ing. Sitty – a sice jeho obohacování společnosti Avium Partners prostřednictvím společností Prompt a Lightgate žalovanému pod body III. a IV. Tuto svoji konstrukci (úmyslné) pomoci obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta k úmyslnému trestnému činu obžalovaného Ing. Sitty pak soud prvního stupně završil paradoxním závěrem, že *„na uzavření smluv se společnostmi Prompt a Lightgate tito obžalovaní neměli žádný podíl, takže jim nebylo možné přičíst k tíži i celý jimi reálně získaný – ekonomicky nepodložený – prospěch společnosti Avium Partners.“* Podle závěrů soudu prvního stupně

muselo být obžalovaným JUDr. Sittovi a JUDr. Kohoutovi zřejmé a byli s tím srozuměni, že jejich předchozí jednání (ad I. obžaloby) povede k tomu, že obžalovaný Ing. Sitta získá výhodu a prospěch dané povahy (myšleno ad III. a IV. obžaloby). Není vyloučeno, že závěr soudu prvního stupně je správný. Zásadní však je, že obžalování JUDr. Sitta a JUDr. Kohout nebyly pro toto jednání postaveni před soud.

Nezbývá, než konstatovat, že soud prvního stupně svojí konstrukcí skutku, jímž uznal vinné obžalované JUDr. Sittu a JUDr. Kohouta **porušil obžalovací zásadu** (§ 2 odst. 8 tr. ř.), neboť je uznal vinnými skutkem, pro který na ně nebyla podána obžaloba. Ohledně obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta je tak napadený rozsudek zatížen podstatnou vadou řízení a je dán důvod zrušení napadené části rozsudku podle **§ 258 odst. 1 písm. a)** tr. ř.

c)

Část rozsudku pod bodem A. trpí vadou spočívající v nejasnosti skutkových zjištění a v tom, že se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Byl proto dán zrušující důvod podle **§ 258 odst. 1 písm. b)** tr. ř.

Před rozbořem uvedených vad je však třeba uvést následující: Jak již shora zmíněno, skutkové a právní závěry soudu prvního stupně ohledně jednání žalovaného pod bodem I. nejsou v odůvodnění napadeného rozsudku úplné, když chybí závěr soudu o tom, zda jednání obžalovaných mohlo způsobit nebo způsobilo společnosti Neograph a.s. nějaké nemateriální znevýhodnění (*úkor*). Odvolací soud uzavřel, že jde však pouze o nedostatek odůvodnění napadeného rozsudku, resp. o absenci vyjádření zřetelného závěru soudu, nikoliv o celkovou absenci skutkového zjištění. Z teoretických úvah rozvedených soudem prvního stupně je zřejmé, že si byl vědom možnosti i jiné podoby úkoru, než materiální, vyjádřené částkou 1.682.576 Kč. Dokazování ke skutku bylo provedeno velmi podrobně a z žádných důkazů nevyplývá, že by jednání popsané pod bodem I. obžaloby přineslo společnosti Neograph a.s. nějaký nemateriální neprospěch nebo znevýhodnění (*úkor*). Ostatně nic takového nebylo ani tvrzeno obžalobou a ani dokonce poškozenou společností. V tomto případě odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně, ač to výslovně nevyjádřil, vedle materiálního úkoru neshledal ani nemateriální.

Vzhledem k tomu, že státní zástupkyně ve svém odvolání napadla závěr soudu vztahující se k jednání obžalovaných pod bodem I. obžaloby, tj. závěr, že částka 1.682.576 Kč byla kompenzací snížené mzdy obžalovaného Ing. Sitty a tudíž byla společnosti Avium Partners vyplacena na úkor společnosti Neograph a.s., je třeba zdůraznit, že výše uvedenou vadou ve smyslu **§ 258 odst. 1 písm. b)** tr. ř. nejsou postiženy závěry soudu vztahující se k bodu I. obžaloby. Státní zástupkyně své námitky vznesla na základě výpovědi svědka Ing. Janků, když měla za to, že díky jeho výpovědi není prokázáno uzavření zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi Neograph a.s. a Avium Partners. Ač není hodnocení výpovědi svědka Ing. Janků bezvadné, jak bude rozvedeno níže, a hodnocení důkazu rozsudkem Městského soudu v Praze z 26. 6. 2014 č. j. 22Cm 70/2012 – 200 (č.l. 5721 a násl.) absentuje zcela, existence dalších důkazů, které zmínil soud prvního stupně, zejména výpovědi svědkyň Václavy Franceové a Nadi Putrovcové a podpis svědka Ing. Janků, kterým stvrdil fakturu č. 0B100002 ze dne 24. 10. 2010, tj. druhou ve výčtu bodu I. obžaloby, v souvislosti se všemi stranami akceptovanými závěry příslušné části znaleckých posudků z oboru ekonomika včetně výsledku zpracovatelů, závěr soudu o náhradě mzdy je zcela logický a přesvědčivý. Při vědomí toho, že soud není při posouzení viny obviněného vázán pravomocným rozhodnutím (civilního) soudu o takové otázce (§ 9 odst. 1 tr. ř.), odvolací soud doplnil dokazování ve veřejném zasedání rozsudkem Městského soudu v Praze z 26. 6.

2014, č. j. 22Cm 70/2012 – 200, rozsudkem Vrchního soudu v Praze z 7. 10. 2015, č. j. 3Cmo 364/2014 - 264, usnesením Nejvyššího soudu z 2. 8. 2016 sp. zn. 32 Cdo 1468/2016 a usnesením Ústavního soudu ČR z 10. 1. 2017 sp. zn. I.ÚS 3363/16. Odvolací soud shledal, že všechna rozhodnutí, z nichž tři byla vyhlášena až po vyhlášení napadeného rozsudku, stojí na stejném skutkovém základě jako napadený rozsudek v části zabývající se bodem I. obžaloby. Vrchní soud neshledal žádný důvod, proč by měl být skutkový stav na základě odvolání podaného státní zástupkyní, posouzen odlišně, než jak byl posouzen v občanskoprávním sporu o stejném předmětu Městským soudem v Praze, odvolacím Vrchním soudem v Praze, dovolacím Nejvyšším soudem a konečně i Ústavním soudem ČR.

Níže vytýkané vady se tak týkají pouze jednání popsaného pod body III. a IV. obžaloby, jež soud pojal do části A., kde je po úvozující větě (obsahující skutečnosti žalované pod bodem I. obžaloby) zařadil pod body I. a II.

Pro závěr soudu, zda obžalovaný Ing. Sitta naplnil znaky trestného činu, bylo stěžejní zjištění, zda kromě toho, že byl účastníkem na podnikání a členem orgánů dvou podniků se stejným předmětem činnosti a že uzavřel a dal popud k uzavření smluv, obžalovaný jednal v úmyslu opatřit sobě nebo jinému *prospěch* a zda tak učinil na *úkor* jednoho podniku – Neographu a.s.

Zásadní význam pro skutkové závěry soudu v tomto smyslu měly důkazy znaleckými posudky z oboru ekonomiky zpracované znalečkou kanceláří DARA a znalkyní Ing. Pavlou Císařovou a výslechy jejich zpracovatelek (Ing. Barbara Rýdlová, Ing. Pavla Císařová). Tyto **stěžejní důkazy však soud hodnotil zcela nedostatečně**. Oba znalecké posudky Ing. Císařové měly zjevné vady, způsobené jednak nesprávně položenými otázkami, jednak zpracováním, jež neodpovídá vyhlášce ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících č. 36/1967 Sb., zejména ustanovení § 13 odst. 2. Na tyto formální vady a zejména věcné vady posudků Ing. Císařové upozornil revizní znalecký posudek DARA, který soudu předložil jeho objednatel – obžalovaný Ing. Sitta. Soud prvního stupně ve snaze odstranit vady posudku znalkyni Ing. Císařovou opakovaně vyslechl a vyžádal i písemné doplnění znaleckého posudku. Je třeba uvést, že problematika bodu III. a IV. obžaloby je obsažena v obou znaleckých posudcích Ing. Císařové (znalecký posudek č. 21/2014 a 22/2014), neboť v prvním z nich jsou řešeny body I., II. a III. (Prompt) obžaloby a ve druhém bod IV. (Lightgate). Mnohahodinové výslechy znalkyně Ing. Císařové (vyslýchána k oběma posudkům a doplňkům celkem 3x, přičemž v součtu přes 11 hodin a její výpověď, dotazy na ni vznesené a připomínky k její výpovědi jsou v protokolech o hlavním líčení zaznamenány celkem na 89 stranách) nejen, že se točily v kruhu, ale z výpovědi znalkyně lze jen stěží učinit závěr, který učinil soud prvního stupně (a uvedl jej dokonce pouze jen ve vztahu k obchodům s uměleckými kartony obsaženými ve zprošťující části B. napadeného rozsudku na str. 69) – že „znalkyně rozvíjela a korigovala své znalecké analýzy a jejich výstupy až se nakonec – po odstranění početních chyb – dopracovala k závěrům blízkým závěrům znalecké kanceláře DARA s.r.o.“ Soud prvního stupně se tak pravděpodobně snažil korektně uvést, že na znalkyni byl v jednacím síni vyvíjen soudem, obžalovanými a jejich obhájci, ale i státním zástupcem a zmocněnkyní poškozeného pod vlivem závěrů znaleckého posudku DARA takový tlak, že byla nucena k zásadní změně svých závěrů – to platí ovšem pouze ohledně skutků žalovaných pod body I. a II. V případě bodu III. a IV., kdy znalkyně Ing. Císařová setrvala na svých závěrech, zjednodušeně řečeno – na nepotřebě zprostředkovatele mezi společnostmi Neograph a.s. na jedné straně a společnostmi Prompt a Lightgate na straně druhé, soud prvního stupně zcela nekriticky závěry znalkyně převzal, aniž by se vypořádal s odlišným stanoviskem oponentního znaleckého posudku znalecké kanceláře DARA a s obhajobou obžalovaného Ing. Sitty.

Znalecký posudek DARA na str. 26 (č. l. 5648) správně upozorňuje, že premisa znalkyně (Ing. Císařové), že když *podniky obchodovaly v minulosti* (Neograph a.s. a Prompt), je samozřejmé, že budou obchodovat i v přítomnosti a budoucnosti a tudíž není nutné zprostředkování, neodpovídá tržní realitě. Pokud chtěla znalkyně tyto závěry učinit, musela by prokázat tuto premisu existencí např. dlouhodobého smluvního vztahu mezi uvedenými společnostmi. Dále upozornil, že znalkyně Ing. Císařová se nezabývala transakcemi mezi společnostmi v širším ekonomickém kontextu a soustředila se pouze na dílčí část celého obchodního případu. Na rozdíl od znaleckého posudku Ing. Císařové tvrdí, že společnost Prompt byla novým dodavatelem společnosti Neograph a.s. a dává jej do souvislosti s činností společnosti Avium Partners. Při kritice znaleckého posudku Ing. Císařové vztahujícího se ke společnosti Lightgate znalecký posudek DARA upozornil, že znalkyně se vyjádřila k tomu, co je předmětem dokazování soudu (že zprostředkování neproběhlo), selhala při posuzování ekonomického smyslu transakcí a při analýze faktické náplně vztahů, a uvedl, že na základě toho, zda komunikace emailem a objednávky probíhaly přímo mezi společnostmi Lightgate a Neograph a.s. nemůže znalkyně vyvozovat, že ke zprostředkování nedošlo, když zprostředkovatel nemusí jednat svým jménem a na svůj účet.

Bylo na soudu prvního stupně, aby pojmenoval vady, které znalecký posudek znalkyně Ing. Císařové má a podrobněji uvedl, jak byly tyto vady odstraněny, jaké jsou závěry znalkyně po odstranění vad a proč těmto závěrům kritizovaným znaleckým posudkem DARA uvěřil. Soud prvního stupně, nejen, že tak neučinil, ale jak již bylo shora uvedeno, dokonce přehlédl oponentní názor znaleckého posudku DARA a nijak se nevypořádal s obhajobou obžalovaného a zejména pak s jeho námitkou, že v případě Promptu šlo o „obrácení“ dodavatelsko-odběratelského vztahu a v případě Lightgate dokonce o nového dodavatele získaného pro Neograph a.s., když na str. 78 odůvodnění napadeného rozsudku po zopakování popisu skutku pod bodem A./I. a II. napadeného rozsudku uvedl: *„Všechny uvedené údaje jsou prostou reprodukcí toho, co je obsahem opatřené dokumentace mapující průběh daných obchodů s jízdenkami pražské hromadné dopravy a s holografickými přelepky na ně. Klíčový význam z této dokumentace měly jednotlivé objednávky společnosti Neograph a.s., cenové nabídky společností Prompt, tlačiareň cenín, a.s. a LightGate a.s., faktury vystavené společnostmi Prompt, tlačiareň cenín, a.s., LightGate a.s. a Avium Partners s.r.o., je doprovázející elektronická komunikace a výpisy z příslušných bankovních účtů. S nimi pracovaly i oba znalecké posudky věnované daným obchodům – znalecké posudky znalkyně Ing. Pavly Císařové a znalecké kanceláře DARA s.r.o. – a jejich výstupy vztahující se k nim, vyzněly plně ve shodě s tím, co je uvedeno výše. Za nepochybný fakt – zaznamenaný rovněž uvedenými znaleckými posudky – přitom lze mít také to, že ony jízdenky pražské hromadné dopravy figurující v daných obchodech tiskla společnost Prompt, tlačiareň cenín a.s., a hologramy na ně dodávala společnost LightGate a.s., odběratelem obou těchto produktů byla společnost Neograph a.s. a ta je dále přeprodovala Dopravnímu podniku hlavního města Prahy a.s., aniž by je jakkoliv zpracovávala, takže z tohoto hlediska hrála v daných obchodních vztazích rolí zprostředkovatele, a nebyť úhrad zprostředkovatelských provizí společnosti Avium Partners s.r.o. reprezentované jejím vlastním obchodním ředitelem obžalovaným Ing. Vladimírem Sittou mohla mít z daných obchodů profit vyšší právě o hodnotu těchto provizí.“*

Soudu prvního stupně je třeba vytknout, že nedostál ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř., když nevyložil, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Ve vztahu k uvedeným útokům hodnotil soud svědeckou výpověď stěžejního účastníka objasňovaných dějů a oznamovatele trestné činnosti Ing. Janků pouhou poznámkou, že výpověď je výjimkou mezi důkazy, které potvrzují zjištěné skutečnosti (viz str. 86). Vůbec nijak pak nehodnotil výpovědi svědků Dr. Milana Harčarika, Petera Harčarika a Ing. Petra Kalčice. Z toho, jak soud prvního stupně vystavěl logiku skutků, jichž se měl

obžalovaný Ing. Sitta (a ostatní obžalovaní) dopustit, se přitom podává, že výpovědi svědka Ing. Janků v ničem neuvěřil, a osoby svědků Dr. Harčarika a Ing. Kalčice pravděpodobně považuje za osoby spolupracující s obžalovaným Ing. Sittou na obohacování jeho společnosti Partners Avium na úkor společnosti Neograph a.s. Pokud je soud prvního stupně takového názoru, je třeba jej vyjádřit zcela jasně a doložit jej provedenými nebo dalšími důkazy. Vrchní soud se zde dostává zpět k myšlence, kterou nastínil výše pod bodem III./1.a) – pokud se trestná činnost dělá za přispění tří výše uvedených osob, pravděpodobně se i tyto osoby dopouštěly trestné činnosti. Je však možné i jiné řešení – Ing. Janků křivě obvinil obžalovaného Ing. Sittu z trestné činnosti a z logiky věci vypovídá jako svědek křivě, aby podpořil jím podané trestní oznámení, a svědci Harčarik a Kalčic popravdě vysvětlili, co je vedlo k uzavření zprostředkovatelské smlouvy s obžalovaným Ing. Sittou – že to byla známost právě s ním a snaha jeho prostřednictvím zaujmout Neograph a.s. svojí nabídkou dodavatelských služeb, když jinak byl Prompt „pouhým“ odběratelem a Light společností spolupracující s Neographem a.s. na bázi výzkumu.

Pokud ve výsledku znalkyně Ing. Císařové a v odůvodnění napadeného rozsudku zaznělo, že mezi společnostmi Neograph a.s. a společností Prompt prostředník potřeba nebyl, neboť kontakt mezi nimi byl již dříve, pak tento závěr není ničím podložený. Pro názornost je možno uvést následující příklady: 1) *Podnik O je závodem vyrábějícím pekařské stroje. Pro svoje kantýny a jídelny nakupuje pekařské výrobky od pekárny P. Podnik O řeší, prostřednictvím koho a jak svojí nabídkou zaujmout pekárnu P, aby při obnově svých strojů uzavřela smlouvu na dodávku strojů právě s podnikem O. Nebo 2) Podnik X je televizní společnost, která si pro své potřeby najímá odborníky (režisér, kameraman, střihač...) sdružené v podniku Y. Osoby sdružené v podniku Y mají např. vlastní umělecké ambice a natočí film, který by rády viděly odvysílány v televizi podniku X. Podnik Y začne řešit, koho a jak zaujme v podniku X, aby mezi množstvím této společnosti nabízených filmů zaujala právě jejich nabídka.* V uvedených případech asi nikdo nebude pochybovat o tom, že být odběratelem automaticky neznamena stát se bez dalšího dodavatelem. Úkolem soudu prvního stupně proto bylo myšlenku znaleckého posudku Ing. Císařové a svoji vlastní myšlenku vycházející z této automatickosti - z předchozí spolupráce společností Neograph a.s. a Prompt obhájit, tj. odůvodnit provedenými důkazy. Situace ohledně společnosti Lightgate je pak obdobná. Pokud jsou činěny závěry o nepotřebě prostředníka ze vzájemné přímé komunikace mezi společnostmi Neograph a.s. a Lightgate, nic to nevyovídá o tom, co bylo na počátku této komunikace. Doložena by mohla být (ostatně stejně tak v případě Promptu) např. nabídkovým listem společnosti Lightgate nebo poptávkou společnosti Neograph a.s. a jejich akceptací druhou ze stran nebo výpovědí osoby odpovědné v Neographu za obchodní případ dodávky jízdenek pro DP a.s. (kterou byl podle výsledků dokazování svědek Ing. Janů). Obžalovaný Ing. Sitta a svědci Harčarik st. a Kalčic ve svých výpovědích nabízejí vysvětlení toho, jak došlo k prvotnímu kontaktu a de facto i toho, jak to, že společnosti Prompt a Lightgate jednaly se společností Neograph a.s. dále již přímo. Je třeba dodat, že soud prvního stupně nečinil jasný závěr ani o tom, jaká byla náplň práce Ing. Sitty jako zaměstnance společnosti Neograph a.s., tj. zda hledání nových, výhodnějších dodavatelů (pro zakázku, které se věnoval svěcek Ing. Janů), bylo v popisu jeho práce coby zaměstnance.

Podstatné pro závěr o tom, zda obžalovaný Ing. Sitta svým jednáním pod body III. a IV. naplnil znaky zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku, je, že obžalovaný jednal s cílem zajistit prospěch společnosti Avium Partners, přičemž byl ve společnosti Neograph a.s. zaměstnancem a členem orgánu (od 28. 6. 2005 členem představenstva) a ve společnosti Avium Partners účastníkem na podnikání a posléze společníkem a členem orgánu (ohledně čehož jsou skutková zjištění nesporná) a že oba podniky měly stejný předmět činnosti. K výhradám obžalovaného spočívajících

v argumentaci, že předmět činností obou podniků byl vymezen velice široce a že každý z podniků ke své činnosti „využíval“ jiný zapsaný předmět činnosti je třeba uvést, že pro posouzení jednání podle ustanovení § 255 odst. 2 tr. zákoníku není rozhodné, zda oba podniky skutečně ve shodném nebo podobném předmětu podnikaly, tj. neposuzuje se, zda byly ve skutečném konkurenčním vztahu (srov. R 39/2006-I., TR NS 23/2006-T 872 a komentář Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, s. 2612). Konečně je k naplnění znaků základní skutkové podstaty uvedeného trestného činu třeba, aby bylo prokázáno, že obžalovaný uzavřel nebo dal popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů.

rávě posledně zmíněným znakem základní skutkové podstaty (*úkor*) se soud odmítl podrobněji zabývat s tím, že není třeba zabývat se podrobněji provizemi, které plynuly z majetku společnosti Neograph a.s. cestou přes společnosti Prompt a Lightgate do společnosti Avium Partners, protože „*za daných okolností nebyla jejich platba vůbec ekonomicky podložená, a to v jakékoliv výši*“ (str. 92 dole). Na tomto místě je třeba vrátit se o dva odstavce výše, tj. ke kritice nepodloženého a předčasného závěru soudu prvního stupně, že zprostředkovatel mezi společnostmi Neograph a.s. na jedné straně a Prompt a Lightgate na straně druhé nebyl třeba, od čehož soud následně odvozuje nepodloženost navýšení cen o provize. V případě, že by závěr soudu o nepotřebnosti zprostředkovatele byl správný a logicky odůvodněný, je třeba se i přesto zabývat tím, zda jeho existence byla na úkor společnosti Neograph a.s., popř. v jaké míře, a to níže naznačeným způsobem. Totéž je třeba pečlivě zkoumat a zjišťovat i za situace, kdy by role Avium Partners coby zprostředkovatele byla obhájitelná (rozuměj v duchu zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného) - je třeba existenci a popřípadě míru *úkoru* pečlivě zkoumat a zjišťovat. Nešlo by pak jen o přezkum provizí, které na konci plynuly společnosti Avium Partners, ale i o úvahy (a podložené závěry) o tom, zda a jak by se případně absence prostředníka promítla do cen mezi společnostmi Neograph a.s. a Prompt a Lightgate (o čemž kromě obžalovaného vypovídali svědci Harčarik st. a ml. a Kalčic) a zda a jak by se promítla do cen mezi společnostmi Neograph a.s. a DP a.s.

Soud prvního stupně neučinil žádné závěry o tom, co (by) ovlivnilo výši ceny, za kterou Neograph a.s. prodával DP a.s. produkci, k jejíž výrobě užil dodávky od společnosti Prompt a Lightgate v případě, že by cena neobsahovala částku rovnající se provizi společnosti Avium Partners, kterou připočítávaly společnosti Prompt a Lightgate. Nejprve měl soud vzít v úvahu, zda by se Neograph a.s. o nabídce Promptu a Lightgate vůbec dozvěděl nebo ji u nich poptával. Následně měl vzít v úvahu, zda by vůbec byla tato nabídka tak výhodná, jako ji dokázal sjednat obžalovaný Ing. Sitta (tj. osobní vazby a vědomí zástupců společností Prompt a Lightgate, že odměna půjde přímo Ing. Sittovi a nikoliv společnosti Neograph a.s., kterou obžalovaný nevlastní, tj. nebude ze svého dobrého jména osobně nijak profitovat). Dále měl vyřešit otázku, zda by Neograph a.s. při dosažení ceny *bez provize pro Avium Partners* natolik zvýšil svoji marži, aby získal od společnosti DP a.s. shodnou částku, jako tu, kterou společnosti DP a.s. zaplatila (tj. zda by svoji úsporu na nákladech nijak nepromítl do konečných cen). Vodítkem pro řešení této otázky po vrácení věci soudu prvního stupně bude kontrakt mezi společnostmi Neograph a.s. a DP a.s. a potom výslech osoby odpovědné v relevantní době v Neographu a. s. za cenotvorbu. Pokud by touto osobou pro tento obchodní případ měl být svědek Ing. Janků, odvolací soud opakovaně zdůrazňuje potřebu hodnotit věrohodnost jeho dosavadní svědecké výpovědi, a to v širší rovině – tj. i ohledně útoků ad I. obžaloby a části B. napadeného rozsudku, a stejně tak výpovědi nové. Uvedenou otázku pak není třeba řešit za pomoci znalce, neboť je zjevné, že ten by byl schopen pouze navrhnout varianty a nikoliv sdělit, podle které by se dotčené podniky zachovaly. Úkolem znalce z oboru ekonomiky však bude porovnat zisk společnosti Neograph a. s., kterého by Neograph a.s. dosáhl 1) bez změny dodavatele, tj. bez dodavatelů Prompt a

Light, 2) kterého by dosáhl při výpočtu ceny pro DP a.s. při cenách dodavatelů Prompt a Light sjednaných bez účasti Avium Partners (k jejich výši viz výpovědi svědků Harčarika a Kalčice a jejich doplnění o konkrétní tehdejší obvyklé ceny, výpověď zjištěného svědka k cenotvorbě) a 3) zisk dosažený za zprostředkování obchodu společností Avium Partners (tj. ad III. a IV. obžaloby).

Je na soudu prvního stupně, aby dospěl k závěru, zda některá z variant prokazuje tvrzení obžaloby, tj. že za předpokladu, kdy by vůbec k navázání spolupráce nedošlo, nebo kdyby k ní došlo bez prostředníka, realizovala by společnost Neograph a.s. ještě větší zisk, než jaký realizovala za působení prostředníka Avium Partners, tj. zda v důsledku působení prostředníka byl zisk společnosti Neograph a.s. v rozhodném období nižší, než by byl bez něj.

Dále je třeba dodat, že již s ohledem na aplikaci přísnější skutkové podstaty trestného činu podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku se měl soud prvního stupně za pomoci fundovaného znalce z oboru ekonomika, vypořádat s otázkou, zda prospěch společnosti Avium Partners, vždy představuje nepospěch shodné výše (budou-li pominuty výkyvy kurzu) na straně Neographu a.s., a nikoliv toto automaticky předpokládat, jak je patrné z vyčíslení *úkoru a prospěchu* v dotčených skutcích.

Pro úplnost výtek vztahujících se k vadám rozsudku spočívajících v nejasnosti skutkových zjištění (§ 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. je třeba zmínit zjevnou nepravdu, kterou soud prvního stupně uvedl v odůvodnění napadeného rozsudku na str. 18 – „*Tuto společnost (Neograph a.s.) založil dne 25. června 1997 uzavřením zakladatelské smlouvy obžalovaný JUDr. Vladimír Sitta spolu s Ing. Janem Janků. Oba jmenovaní pak upsali 50 % jejich akcií a dne 14. července 1997 jí nechali zapsat do obchodního rejstříku. ... Prvním předsedou jejího představenstva se stal obžalovaný JUDr. Vladimír Sitta, jenž současně od počátku zastával funkci jejího generálního ředitele. Ve výkonu této funkce – a ve faktickém řízení společnosti Neograph a.s. – pokračoval i poté co si ke dni 15. července 2003 vyměnil s Ing. Janem Janků post předsedy a místopředsedy jejího představenstva. Počínaje dnem 11. srpna 2003 se stal jeho asistentem jeho syn obžalovaný Ing. Vladimír Sitta,...*“ a obdobně pak i na str. 81. Vzhledem, ke dvojí zmínce, je zřejmé, že nejde o pouhou písařskou chybu, tj. že soud při svých závěrech ohledně motivace, o trestu obžalovaného Ing. Sitty a při výroku o náhradě škody vycházel z nesprávných zjištění. Odvolací soud provedl ve veřejném zasedání důkaz notářským zápisem ze dne ze 25. 6. 1997, ze kterého zjistil, že Neograph a.s. založili JUDr. Vladimír Sitta a Vladimír Sitta, nar. ██████████. Skutečnost, že druhým zakladatelem Neographu a.s. byl praotec obžalovaného Ing. Sitty (namísto soudem prvního stupně tvrzeného svědka Ing. Janků, který získal svůj akcionářský podíl a post ve společnosti 15. 7. 2003 v souvislosti s finanční injekcí do společnosti postižené záplavami v roce 2002 – viz listinné důkazy a výpovědi obžalovaných Ing. Sitty, JUDr. Sitty i svědka Ing. Janků), mohla, ale nemusela závěry soudu prvního stupně nijak ovlivnit. Rozhodně je však třeba toto pochybení zmínit – o to více, že v budoucnu může jít o součást úvah, které dosud v napadeném rozsudku absentují, a sice úvah o subsidiární represi trestního práva (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku).

Na vadu rozsudku způsobenou opomenutím provedené důkazy hodnotit je třeba upozornit i v souvislosti s námitkami obžalovaných týkajících se subsidiární role trestního práva a svolení poškozeného (podrobněji viz níže bod III./1.d).

d)

Dalším důvodem, pro který byl napadený rozsudek, a to ohledně obžalovaného Ing. Sitty zrušen, je porušení ustanovení trestního zákona (§ 258 odst. 1 písm. d) tr. ř.

Podle § 116 tr. zákoníku *se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.*

Nejprve je třeba předeslat, že právní úvahy soudu prvního stupně ohledně obžalovaného Ing. Sitty (str. 99 odůvodnění napadeného rozsudku) jsou velice stručné a neúplné. Pouze v úvodu odůvodnění soud zmínil, že v jednání obžalovaného Sitty byl obžalobou spatřován pokračující trestný čin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku. Sám soud žádné výslovné stanovisko k pokračování v trestném činu nezaujal a tak je možno pouze z výroku, jímž vyslovil, že obžalovaný spáchal (jeden) zločin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku, a neurčitého vyjádření, že *„...Ekonomicky nepodložený finanční prospěch společnosti Avium Partners s.r.o. z nich přesáhl hraniční výši prospěchu velkého rozsahu představovanou částkou 5.000.000,- Kč a stejně tak škoda na straně společnosti Neograph a.s. překročila tuto částku.*“, dospět k závěru, že soud prvního stupně považoval trestnou činnost obžalovaného za pokračující.

Základní podmínkou pokračování v trestném činu je, že pachatel dílčími útoky uskutečňuje určitý trestný čin (srov. R 22/1990). Dílčí útoky (a to každý z nich) musí naplňovat stejnou skutkovou podstatu trestného činu, a to popř. i různé alternativy téhož ustanovení. Slovy *„být i v souhrnu“* se zdůrazňuje, že pokračování lze naplnit jak těmi dílčími útoky, jimiž je skutková podstata určitého trestného činu naplněna ve všech znacích, tak i těmi dílčími útoky, u nichž teprve jejich souhrn tuto skutkovou podstatu ve všech znacích naplňuje. Může se jednat dílem o skutkovou podstatu základní a dílem kvalifikovanou. Podle okolností může jít zčásti o trestný čin dokonáný a zčásti o nedokonáný, např. ve stadiu pokusu (srov. R 35/1961 a R 15/1996-I.). Každý dílčí akt pokračování v trestném činu musí znovu naplňovat znaky trestného činu, ať dokonáného, nebo nedokonáného. Škody způsobené pokračováním v trestném činu se sčítají, což má zásadní význam u trestných činů, u nichž znakem skutkové podstaty je škoda na majetku. Všechny dílčí akty pokračování totiž tvoří jediné jednání, které pak má i jediný následek, resp. účinek (srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, s. 1290-1).

Soud prvního stupně pochybil, když mylně považoval **absentující znak základní skutkové podstaty „úkor“ v nečíslované části bodu A.** (odpovídající bodu I. obžaloby) za naplněný v důsledku toho, že znak *úkoru* shledal ve zbývajících žalovaných útocích (body I. a II. napadeného rozsudku – body III. a IV. obžaloby). Jde o kvalitativní znak, který musí být shledán u každého jednotlivého dílčího útoku, nejde o kvantitativní znak, který by mohl být nahrazen v důsledku jeho souhrnu, rozuměj součtu, z jiných útoků, nebo o případ dokonání a nedokonání trestného činu. Závěr soudu, ke kterému dospěl ohledně obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta, že jejich jednání nezpůsobilo Neographu a.s. majetkovou újmu a žádnou jinou újmu, ač v teoretické části komentující ustanovení § 255 odst. 2 tr. ř. její samostatnou možnost zmiňuje, nedovodil, vycházel správně ze zásad akcesority účastenství, tj. byl odvozen od skutkových závěrů týkajících se obžalovaného Ing. Sitty. Ohledně obžalovaného Ing. Sitty v této souvislosti dospěl soud prvního stupně k závěru, že 7 faktur vystavených na základě zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi Neograph a.s. a Avium Partners společností Avium Partners, a z toho 6 faktur společností Neograph a.s. poplacených, bylo kompenzací snížené mzdy obžalovaného Ing. Sitty, které rozhodně nebylo v neprospěch společnosti Neograph a.s. Pokud soud z uvedeného důvodu neshledal u obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta naplněný zákonný znak *úkoru* (který proto výše uvedeným vadným způsobem nahradil nepřípustným rozšířením skutku obžalovaných, aby byl právě i u nich zákonný znak *úkoru* pokryt), pak z logiky věci plyne, že

tento zákonný znak chybí i u obžalovaného Ing. Sitty. Jednání popsaného v nečíslované části bodu A. se obžalovaný Ing. Sitta dopustil, avšak smlouva nebyla na úkor jednoho z podniků (Neographu a.s.) a z ničeho nevyplývá, že by obžalovaný chtěl nebo byl srozuměn s tím, že na úkor jednoho z podniků (Neographu a.s.) bude, tj. nelze ani dospět k závěru o pokusu trestného činu podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku. Skutečnost, že v důsledku jednání obžalovaného Ing. Sitty došlo k obohacení společnosti Avium Partners není za absence jiného ze základních znaků skutkové podstaty, bez jehož naplnění nelze útok posoudit jako trestný čin, již relevantní.

Z uvedeného vyplývá, že **soud prvního stupně porušil trestní zákon, když v jednání obžalovaného Ing. Sitty pod bodem I. obžaloby spatřoval dílčí útoky pokračujícího zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku**, ač nebyly naplněny všechny znaky skutkové podstaty § 255 odst. 2 tr. zákoníku. V návaznosti na uvedené pochybil, když profit společnosti Avium Partners pocházející z jednání popsaného v bodě I. obžaloby považoval za prospěch ve smyslu ustanovení § 255 odst. 4 tr. zákoníku a přičetl jej k prospěchu, který zjistil z jednání popsaného pod body III. a IV. obžaloby.

K další odvolací námitce vyslovené shodně všemi obžalovanými, i když s ohledem na rozhodnutí odvolacího soudu ve věci ohledně obžalovaných JUDr. Sitty a JUDr. Kohouta, relevantní již pouze ve vztahu k obžalovanému Ing. Sittovi, že pokud soud dospěl k závěru o vině obžalovaných, měl aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, tj. při vědomí subsidiární role trestního práva měl rozhodnout, že jednání označené v žalobním návrhu není trestným činem, odvolací soud uvádí, že veškeré jeho závěry v tomto smyslu by byly předčasné, neboť **rozhodnutí soudu prvního stupně je v tomto smyslu nepřezkoumatelné.**

Obecně je možno uvést, že *samotnou podstatou podnikání v tržním prostředí je snaha o maximalizaci zisku s využitím co nejširší škály k tomu sloužících prostředků, včetně ničení konkurence. Regulace hospodářských aktivit v tomto prostředí sleduje nastavení pravidel vymezujících základní rámec pro realizaci cílů podnikání tak, aby jich bylo dosahováno společensky akceptovatelnými způsoby. To je třeba brát v potaz i při postihu trestných činů, jež vybočují z daných mezí, a náležitě zohledňovat dopady a škodlivé následky takových činů. Na druhé straně je třeba vést v patrnosti, že intervence do ekonomických vztahů prostředky trestního práva – specificky pak uplatněním trestních sankcí – je na místě jen v případech společensky nepřijatelných excesů, působících disfunkčnost ekonomického systému nebo ohrožujících jeho funkčnost. Jde o to nebrzdit necitlivými trestněprávními zásahy do ekonomických vztahů zdravou hospodářskou soutěž (srov. Draščík, A.; Fremr, R.; Durdík, T.; Růžička, M.; Sotolář, A. a kol. Trestní zákoník. Komentář. II. díl. Praha“ Wolters Kluwer, a. s., 2015, s. 1772). Rozsah trestního postihu u hospodářských trestných činů je zásadně omezen zásadou subsidiarity trestní represe. Význam zásady subsidiarity trestní represe obecně vymezené v § 12 odst. 2 tr. zákoníku se totiž nevyčerpává jen v roli zákonodárce, který se nutně musí omezit na trestněprávní regulaci jen nejzávažnějších negativních jevů v ekonomickém fungování subjektů působících na trhu výrobků a služeb a na finančních trzích, ale je třeba ji uplatňovat i při konkrétním a citlivém posuzování jednotlivých hospodářských trestných činů, aby nebyl trestní postih uplatňován v těch případech, kdy postačí řešení v rámci správního postihu nebo dokonce i tam, kde je možné případ vyřešit v rámci obchodního práva. Takovým přístupem by byla zbytečně narušována zdravá hospodářská soutěž v tržním hospodářství a ochota podstupovat i s tím související obvyklé hospodářské riziko, což jsou nezbytné atributy poctivého podnikání. Zásada subsidiarity trestní represe a z ní vyplývající princip ultima ratio, který se významně uplatňuje právě u hospodářských trestných činů, znamená, že trestní prostředky je možno*

uplatňovat jen tam, kde jiné prostředky ekonomické regulace a právního donucení, vyplývající z jiných právních odvětví (zejména práva obchodního, občanského a správního), selhávají nebo nejsou dostatečně účinné. Hrozba trestního donucení tak na jedné straně vymezuje určité hranice či limity chování ekonomických subjektů v tržním prostředí, ale na druhé straně bezprostředně navazuje na ta právní odvětví, která upravují vztahy a chování uvedených subjektů při podnikání a v hospodářské soutěži, neboť ty jsou upraveny jinými odvětvími práva, zejména právem obchodním, občanským, finančním atd. (srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, s. 2328).

Jak již bylo na jiném místě uvedeno, soud prvního stupně nijak nehodnotil provedený důkaz rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2014, č. j. 22Cm 70/2012 – 200, na který, jak bylo zjištěno odvolacím soudem dokazováním ve veřejném zasedání, po vyhlášení napadeného rozsudku navázaly rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 10. 2015 č. j. 3Cmo 364/2014 -264 (č. l. 8499), usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 8. 2016 sp. zn. 32 Cdo 1468/2016 a usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 10. 1. 2017 sp. zn. I.US 3363/16. V současné situaci, kdy již jednání obžalovaného, které bylo současně předmětem uvedeného občanskoprávního sporu, nebude předmětem dalšího rozhodování soudu prvního stupně, není třeba, aby soud prvního stupně věnoval občanskoprávním rozhodnutím takovou pozornost, jakou jim (resp. rozsudku vyhlášenému do doby, než rozhodl) měl věnovat při rozhodování napadeným rozsudkem. Uvedená rozhodnutí však mohou, bude-li jednání obžalovaného prokázáno a naplnění zákonných znaků skutkové podstaty žalovaného nebo případně jiného trestného činu soudem shledáno, přispět k budoucím závěrům soudu, zda nepostačuje spor mezi společnostmi SPM a.s. a obžalovaným řešit cestou občanskoprávní, tj. zda nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, nebo zda jde o natolik společensky škodlivý případ, kdy již uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nepostačuje. Vzhledem k tomu, že obžalovaný ani poškozená společnost, kteří jsou jinak velmi aktivní, netvrdí, že by mezi nimi byl nějaký další občanskoprávní (obchodní) spor, je pravděpodobné, že poškozený tuto cestu vůbec nezvažoval.

Na posledně uvedené je třeba navázat tím, že pro posouzení možnosti nebo nemožnosti dovození trestní odpovědnosti obžalovaného a trestněprávních důsledků s ní spojených, je zásadní pozadí celé trestní věci. Z důkazu záznamem prostorového odposlechu pořizovaného v jiné trestní věci, jenž soud prvního stupně provedl zcela v souladu se zákonem, jednoznačně plyne, že osoby, kterých se (finančně a případně jinak) dotkla mediální vyjádření obžalovaných JUDr. Sitty a Ing. Sitty a rozhodnutí JUDr. Sitty ukončit spolupráci s DP a.s. (a tím ukončit i tok provizí pro společnost COKEVILLE ASSETS Inc.) projevil zájem na kriminalizaci osob JUDr. Sitty a Ing. Sitty. Je zřejmé, že trestní oznámení podané dne 20. 12. 2011 Ing. Janků jako předsedou představenstva Neograph a.s. (v pořadí již druhé trestní oznámení, když první směřovalo zejména proti mediálním výrokům obžalovaného Ing. Sitty) vychází z pouhé znalosti, že obžalovaný vlastní obchodní podíl ve společnosti Avium Partnes se stejným předmětem podnikání jako Neograph a.s., přičemž je bez jakýchkoliv konkrétních údajů vyslovena obava, že obžalovaný zastávající v Neographu a.s. pozici obchodního ředitele mohl v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch uzavřít nebo dát popud k uzavření smlouvy na úkor společnosti Neograph a.s. Daším podáním ze dne 12. 1. 2012 Ing. Janků pouze doložil listiny (výpisy obchodních rejstříků a pracovní smlouvy obžalovaného Ing. Sitty). Nestandardní způsob, jakým došlo dne 16. 12. 2011 k převzetí společnosti Neograph a.s. a faktickému „odstavení“ obžalovaných JUDr. Sitty (50 % akcionář) a Ing. Sitty od Neographu a.s. a následné ovládnutí společnosti Michaelem Brodrou, tj. osobou spřízněnou s osobami plánujícími kriminalizaci Sittových a zastavení výrobní činnosti společnosti JUDr. Sitty Nanographu s.r.o. (viz záznamy odposlechu), nasvědčují tomu, že za pomoci osob, které mohly mít vliv na orgány činné v trestním řízení (viz snaha odvolacího soudu opatřit potřebné důkazy prostřednictvím státního zástupce) byla vytvářena kauza, která měla

jednoznačně „odklidit z cesty“ otce a syna Sittovy. Tak jako tyto okolnosti soud prvního stupně zvažoval při svých úvahách o trestu a náhradě škody, měly být vzaty v úvahu při závěrech soudu, zda jednání, o němž dospěl soud k závěru, že naplňuje znaky skutkové podstaty § 255 odst. 2, 4 tr. ř., je natolik společensky škodlivé (viz citovaná odborná literatura), aby bylo třeba uplatňovat trestní odpovědnost. Za současného stavu je předčasné, aby odvolací soud konstatoval, zda soud prvního stupně porušil ustanovení trestního zákona (případný zrušující důvod podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř.) ve smyslu neužití ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

Vzhledem k tomu, že všichni obžalovaní, přičemž v současnosti je relevantní, že tak činil obžalovaný Ing. Sitta, namítali, že soud neučinil skutkový závěr o tom, že poškozený Neograph a.s. (prostřednictvím obou svých akcionářů a členů orgánů) s jednáním obžalovaného Ing. Sitty vyslovil souhlas, tudíž měl soud učinit závěr, že šlo o svolení poškozeného podle § 30 tr. zákoníku, tj. o okolnost vylučující protiprávnost činu, je třeba uvést následující. Trestný čin podle § 255 je zařazen v Hlavě VI (Trestné činy hospodářské), Dílu 3 (Trestné činy proti závazným pravidlům tržní ekonomiky a oběhu zboží ve styku s cizinou) trestního zákoníku. Objektem trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku je zájem společnosti na zajištění rovnosti na trhu, a to ve směru zneužívání zákazu konkurence. Uvedené ustanovení tudíž chrání obecný zájem společnosti na férovosti a zdravosti podnikatelského prostředí, nesleduje pouze ochranu jednotlivého podniku před činností pachatele. Zjednodušeně řečeno, pokud by obecně platilo, že svolení poškozeného (který je ovládán pachatelem) liberuje jednání pachatele na úkor poškozeného ve prospěch jiného podniku, s nímž je pachatel v poměru uvedeném v § 255 tr. zákoníku, nic by nebránilo ve vyvedení majetku z prvního podniku do druhého a zatížení prvního podniku dluhy a následně jeho „obětování“ (např. prodej „bílému koni“, insolvenční řízení...). V uvedeném případě měl soud zkoumat a hodnotit projev vůle poškozené společnosti Neograph a.s., měl učinit závěry o tom, zda optimalizační záměr Ing. Janků a zprostředkovatelská smlouva se společností Avium Partners představuje i souhlas společnosti Neograph a.s. s jednáním takového charakteru, ke kterému podle bodů III. a IV. obžaloby došlo. Stejně tak měl soud učinit závěr o tom, zda obchodní vztahy mezi oběma společnostmi mohly mít negativní odraz i na trhu jako celku (viz shora uvedený příklad). Soud prvního stupně pochybil, když se těmito aspekty jednání obžalovaného Ing. Sitty, resp. poškozené společnosti Neograph a.s. nezabýval. Ze strany odvolacího soudu by pak bylo předčasné činit jakékoliv závěry o tom, zda v důsledku neužití ustanovení § 30 odst. 1 tr. zákoníku trpí napadený rozsudek, resp. jeho část, vadou spočívající v porušení trestního zákona (§ 258 odst. 1 písm. d) tr. ř.). Lze pouze dodat, že i případné pouhé přesvědčení obžalovaného, že jedná se svolením poškozeného, by mělo najít odraz v úvahách soudu o potřebě uplatnění trestní odpovědnosti, popřípadě v úvahách o trestu.

e)

Pokud bude pominut požadavek poškozené SMP a.s. na náhradu škody, jehož se domáhá pouze po obžalovaném JUDr. Sittovi (viz zprošťující část napadeného rozsudku B.) a jehož se domáhá po všech třech obžalovaných z titulu náhrady škody způsobené jednáním pod I. obžaloby (viz zprošťující výrok II. tohoto rozsudku), pro nevyhnutelnost odkazu poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229 odst. 3 tr. ř.), je třeba odvolání poškozené ve zbytku přiznat důvodnost. Při svých závěrech o povinnosti obžalovaného Ing. Sitty nahradit poškozené škodu podle § 228 odst. 1 tr. ř. ve výši 650.000 Kč soud prvního stupně pochybil (**§ 258 odst. 1 písm. f) tr. ř.**).

Předně je třeba soudu prvního stupně vytknout, že o náhradě škody rozhodl za užití zákoníku práce (z. č. 262/2006 Sb., dále jen *ZP*), aniž učinil skutkové závěry o tom, zda

škoda, kterou měl obžalovaný Ing. Sitta způsobit, vznikla *zaviněným porušením pracovních povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním* (§ 250 ZP). Konstatování, že „obžalovaný ji (škodu) způsobil v pozici obchodního ředitele společnosti Neograph a.s., tedy v pracovním poměru k ní“ (str. 102), je zcela nedostačující. Nejprve je třeba učinit závěr o tom, jaké měl obžalovaný ze své pozice obchodního ředitele plnit pracovní úkoly. Následně je třeba dospět k závěru, zda zaviněně porušil své pracovní povinnosti právě při plnění těchto úkolů. Teprve potom lze na povinnost obžalovaného k náhradě škody aplikovat speciální občanskoprávní úpravu podle zákoníku práce. V případě, že by nebylo prokázáno, že obžalovaný škodu způsobil porušením svých pracovních povinností při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s nimi, je třeba postupovat při rozhodnutí o náhradě škody podle tehdejšího občanského zákoníku (§ 420 odst. 1), jednoznačně bez možnosti využít moderačního ustanovení § 450 (Z důvodů zvláštního zřetele hodných soud náhradu škody přiměřeně sníží. Vezme přitom zřetel zejména k tomu, jak ke škodě došlo, jakož i k osobním a majetkovým poměrům fyzické osoby, která ji způsobil; přihlédne přitom také k poměrům fyzické osoby, která byla poškozena. Snížení nelze provést, jde-li o škodu způsobenou úmyslně.), protože škoda byla způsobena úmyslným trestným činem.

Ovšem i v případě, že by soud na základě svých skutkových zjištění přistoupil k aplikaci zákoníku práce, není užití moderačního ustanovení § 264 na místě. Podle § 264 ZP *může soud z důvodů zvláštního zřetele hodných, výši náhrady škody přiměřeně snížit*. Z dikce ustanovení nevyplývá, že by se moderační ustanovení nevztahovalo na škodu, která byla zaviněna úmyslně. Avšak na základě předchozích ustanovení ZP, která vylučují snížení škody vzniklé v důsledku úmyslného zavinění a v důsledku opilosti a zneužití jiných návykových látek (§ 257 odst. 2 - *Výše požadované náhrady škody způsobené z nedbalosti nesmí přesáhnout u jednotlivého zaměstnance částku rovnající se čtyřapůlnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku před porušením povinnosti, kterým způsobil škodu. Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena úmyslně, v opilosti, nebo po zneužití jiných návykových látek.*) a dávají i širší prostor pro reparaci následku na straně zaměstnavatele v případě úmyslného zavinění škody zaměstnancem (§ 257 odst. 3 - *Jde-li o škodu způsobenou úmyslně, může zaměstnavatel požadovat, kromě částky uvedené v odstavci 2, i náhradu ušlého zisku.*), si lze jen stěží představit, že by moderační ustanovení § 264 ZP mělo dopadnout na škodu úmyslně způsobenou jednáním, které bylo takové intenzity, že jej bylo nutno postihnout trestněprávní odpovědností. Aplikace moderačního ustanovení by v takovém případě přinesla nepřipustné znevýhodnění zaměstnavatele, který se stal obětí trestného činu svého zaměstnance. Uvedenému nasvědčuje i dosavadní rozhodovací praxe, kdy moderační ustanovení bylo dosud užíváno pouze v případě škody zaviněné nedbalostním jednáním, resp. nanejvýš v případě, kdy byl spáchán úmyslný trestný čin, ale zavinění k výši škody bylo nedbalostní (srov. III. ÚS 2954/11, Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2015 sp. zn. 6 Tdo 1360/2015, Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 10. 2011 21 Cdo 2511/2010).

Závěrem této části je třeba poznamenat, že výrok o náhradě škody má svůj původ ve výroku o vině, tudíž sdílí jeho osud a ve výroku rozsudku na něj navazuje. Soud prvního stupně chybně výrok o náhradě škody zavazující obžalovaného Ing. Sittu k povinnosti nahradit poškozené škodu podle § 228 tr. ř. a výrok, jímž tutéž poškozenou se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, umístil nikoliv za výroky o trestech v části A. rozsudku, nýbrž až za zprošťující část B., která s výroky o náhradě škody nijak nesouvisí. Ze stejného důvodu neměl být odkaz poškozeného podle § 229 odst. 2 tr. ř. spojován do jednoho výroku s odkazem podle § 229 odst. 3 tr. ř. Z uvedených výroků odkazujících poškozenou na náhradu škody na řízení občanskoprávní též nevyplývá, jak se soud vypořádal s požadavkem

na náhradu škody požadovanou po obžalovaných JUDr. Sittovi a JUDr. Kohoutovi. Odůvodnění napadeného rozsudku je v tomto směru nepřezkoumatelné a co do závěru, že ohledně škody uplatněné proti JUDr. Kohoutovi (zcela) a proti JUDr. Sittovi (z části) vadné, pokud bylo za současného vyslovení viny užito ustanovení § 229 odst. 3 tr. ř.

2. K části napadeného rozsudku pod bodem B.:

Odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedených soudem prvního stupně. Odchýlit od tohoto hodnocení a skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by se mohl pouze za podmínek specifikovaných v zákoně, konkrétně v ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by pak mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění.

Výše uvedené nedostatky odvolací soud ve státní zástupkyní a poškozenou společností napadené části rozsudku B., jíž byl obžalovaný JUDr. Sitta zproštěn obžaloby v rozsahu jednání popsaného pod bodem II. obžaloby, neshledal. Je třeba konstatovat, že soud prvního stupně věnoval odůvodnění této části napadeného rozsudku větší pozornost, jeho úvahy a závěry z nich jsou logické a mají oporu v provedených důkazech. Soud prvního stupně věnoval ve vztahu k této části žalované trestné činnosti dostatečnou pozornost výpovědi Ing. Janků a srozumitelně objasnil, proč ji nevzal za základ skutkových zjištění. Obdobně, jako v části vztahující se k bodu A., lze soudu prvního stupně vytknout, že zřetelně nevedl, co ze znaleckého posudku a výpovědi znalkyně Ing. Císařové, vzal za základ skutkových zjištění, popř. čemu a proč neuvěřil. Přesné vyjádření soudu k této otázce bylo žádoucí vzhledem k rozvlácnosti a nepřehlednosti znaleckého posudku s jeho doplňky a vzhledem k opakovaným výpovědím znalkyně. Z odůvodnění napadeného rozsudku je však zřejmé, že soud korigoval závěry znalkyně i v důsledku svědeckých výpovědí klíčových zaměstnanců společností Neograph a.s. a Nanograph s.r.o. (zejm. Václava Franceová, Stefan Semerdžijev, Alena Doležalová, Eva Červinková, Mgr. Michaela Cholevová, JUDr. Miloš Kratochvíl, Lenka Lamačová, Jarmila Mikešová, Ing. Ida Skotnicová a Marta Váňová) a listinných důkazů (str. 89 napadeného rozsudku).

Pronájem vozidla Ford Fokus (bod II./5. obžaloby) lze zcela přejít, neboť již dokonce v závěrečné řeči v hlavním líčení státní zástupce navrhl tento skutek pominout a odvolání podané státní zástupkyní proti tomuto bodu nesměruje. Na rozdíl od státní zástupkyně, která má za to, že evidence roličkovačky Bragernes a stolové řezačky Maximatik MS-107 (bod II./1. obžaloby) v majetku společnosti Neograph a.s. prokazuje vlastnictví této společnosti, konstatuje odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně, že se nepodařilo vyvrátit obhajobu obžalovaného, že stolová řezačka je jeho a do evidence společnosti byla vnesena na počátku společnosti, kdy byli 100 %-ními vlastníky společnosti obžalovaní JUDr. Sitta a jeho otec Vladimír Sitta, nar. ████████. Ohledně roličkovačky pak provedené důkazy jasně prokazují, že ku prospěchu společnosti Neograph a.s., která neměla dostatek skladovacích prostor, byla ve společnosti Nanograph s.r.o. pouze uskladněna. K bodům II./2., 3. a 4. provedl soud prvního stupně rozsáhlé a široké dokazování, které mu umožnilo objektivně zhodnotit situaci vzájemných obchodů. Soud správně obchody s uměleckými kartony hodnotil v celkových souvislostech obchodování nejen s nimi, ale i ve vztahu k dalším vzájemným vztahům společností Neograph a.s. a Nanograph s.r.o. (např. parovod), a nikoliv pouze izolovaně. Právě znalost a zvážení všech vzájemných obchodních aktivit dvou společností umožňují učinit závěr o tom, zda jednání obžalovaného JUDr. Sitty bylo na úkor jedné ze společností, resp. jak žalováno – na úkor společnosti Neograph a.s.

Z uvedených důvodů proto odvolací soud shledal odvolání státní zástupkyně a poškozené směřující proti zprošťující části rozsudku pod bodem B. nedůvodnými.

IV.

Z důvodu vytčených vad rozhodl Vrchní soud v Praze tak, že podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), f), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek ohledně všech obžalovaných částečně zrušil v celé odsuzující části pod bodem A. a v obou výrocích o náhradě škody podle § 228 a § 229 t. ř.

a)

Vady, jimiž je zatížen napadený rozsudek ohledně posouzení jednání obžalovaného Ing. Sitty žalovaným pod body III. a IV., neumožňují, aby odvolací soud sám ve věci rozhodl (§ 259 odst. 3 tr. ř.), neboť by nepřípustným způsobem nahrazoval činnost soudu prvního stupně. Z uvedeného důvodu byla věc obžalovaného Ing. Sitty v rozsahu zrušení, o němž nebylo odvolacím soudem rozhodnuto (viz níže ad b/) podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrácena soudu prvního stupně.

Z výše uvedeného vyplynulo, že vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávané části rozsudku (odpovídající bodům III. a IV. obžaloby), k objasnění věci je třeba důkazy opakovat a provádět důkazy další, a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně (zrušující důvod podle § 258 odst. 1 písm. c) tr. ř.)

Předně je třeba, aby soud pečlivě hodnotil výpovědi svědků Ing. Jana Janků, Ing. Petra Kalčice, Dr. Milana Harčarika, Petera Harčarika a Nadi Putrovcové a aby provedl důkazy nově navržené v odvolání obžalovaným Ing. Sittou (zejm. emailová komunikace, objednávky, faktury). Na základě těchto důkazů zaujme stanovisko k obhajobě obžalovaného, že *on sám žádnou smlouvu (jako zaměstnanec Neographu a.s.) neuzavřel a nedal k jejímu uzavření (jako zaměstnanec Neographu a.s.) popud, nýbrž pouze prostřednictvím svojí společnosti Avium Partners obstaral možné nabídky třetích osob, o kterých rozhodl Ing. Janků.* Pokud soud dospěje k závěru, že znak zjednodušeně „účasti na podnikání ve dvou podnicích“, byl obžalovaným naplněn, zareaguje na rozpor mezi znaleckými posudky ohledně otázky, zda předchozí obchodní vztah společností Neograph a.s. a Prompt a Lightgate automatiky znamená spolupráci v budoucnu bez prostředníka (viz premisa: *podniky obchodovaly v minulosti, je samozřejmé, že budou obchodovat i v přítomnosti a budoucnosti a tudíž není nutné zprostředkování*). Na tomto místě je třeba soudu prvního stupně připomenout, že podle § 107 odst. 1 tr. ř. znalci nepřísluší provádět hodnocení důkazů a řešit právní otázky. Tudíž skutkový závěr o tom, zda již před tím, než se staly společností Prompt a Lightgate dodavatelí Neographu a.s., byly s Neographem a.s. v takovém vztahu, že pro jejich spolupráci, která je předmětem obžaloby pod body III. a IV., nebyl potřebný zprostředkovatel, bude muset učinit soud sám. Znalec může osvětlit mechanismy fungování podniku a charakter vzájemných vztahů podniků. Nepřísluší mu však hodnotit důkazy.

Z postupu soudu prvního stupně vyplynulo, že znalecký posudek Ing. Císařové byl zatížen řadou vad, soud měl od počátku pochybnosti o správnosti posudku, posudek se mu jevil nejasný a neúplný. Soud proto postupoval podle § 109 tr. ř. a opakovaně žádal od znalkyně vysvětlení. Odhlédnuto od výše uvedeného, že znalci takový závěr nepřísluší činit, znalkyně Ing. Císařová nebyla schopna podat žádné logické vysvětlení, proč považuje společnost Prompt a Lightgate za společnost, jež měly automaticky možnost stát se dodavatelem společnosti Neograph a.s., když dříve byla první dodavatelem a druhá spolupracovala v oblasti výzkumu. Znalkyně nebyla schopna tuto svoji myšlenku opustit,

v důsledku čehož setrvala na tvrzení, že provize pro Avium Partners zahrnuté v cenách Promptu a Lightgate pro Neograph a.s. byly zcela zbytečné. Přesvědčivé nebyly ani teoretické závěry znalkyně ohledně výší provizí (přičemž soud se jimi ani nijak v odůvodnění napadeného rozsudku nezabýval, když to s ohledem na svůj závěr o celkové zbytečnosti zprostředkování společností Avium Partners, považoval za nadbytečné). Z charakteru dosud vedeného výsledku soudem prvního stupně a odpovědí znalkyně je pravděpodobné, že by případné další vysvětlení nevedlo k výsledku, proto bude třeba přibrat znalce jiného (§ 109 tr. ř.). Soudu prvního stupně se připomíná, že podle § 105 odst. 1 tr. ř. v řízení před soudem přibírá znalce předseda senátu, tj. tento úkon nelze delegovat na orgán činný v přípravném trestním řízení.

Východiskem pro položení otázek znalci a následně pro závěry soudu bude pečlivé hodnocení dosavadních výpovědí a doplnění dokazování (výslech obžalovaného Ing. Sitty, výslech svědků JUDr. Vladimíra Sitty, Ing. Jana Janků, Petera Harčarika, Ing. Petra Kalčice, popř. jiné osoby schopné vyjádřit se k cenotvorbě), popř. doplnění dokazování z vlastní iniciativy soudu, a učinění závěrů o tom, zda by se vůbec obchody mezi společnostmi Prompt a Lightgate a Neograph a.s. bez zprostředkování uskutečnily, popř. za jakých podmínek. Jak již naznačeno v části III./1.c) na str. 38 a 39 tohoto rozsudku, je třeba za pomoci znalce z oboru ekonomika a za respektování zásady „*v pochybnostech ve prospěch obžalovaného*“, učinit závěr, zda by zisk společnosti Neograph a.s. bez jednání, kterého se obžalovaný dopustil (zprostředkoval nové dodavatele), byl vyšší než zisk, kterého dosáhl Neograph a.s. ve skutečnosti, tj. s přispěním Avium Partners. Dále je případně třeba, aby se soud prvního stupně zabýval otázkou, zda znak „*na úkor*“ je možno spatřovat v tom, že obžalovaný Ing. Sitta dosáhl pro Neograph a.s. většího zisku než jakého dosahoval předtím, přičemž však nedosáhl maximálního možného zisku (neboť ten byl snížen o to, co bylo provizí pro Avium Partners). V této souvislosti bude třeba hlubšího rozboru toho, co bylo náplní práce obžalovaného Ing. Sitty jako obchodního ředitele Neographu a.s., popř. vypořádání se i s kratší pracovní dobou obžalovaného. Pokud by závěr o možnosti uskutečnit obchod bez zprostředkování Avium Partners nebo pokud by vyčíslení zisku nebylo průkazné nebo pokud by vznikly pochybnosti o tom, co bylo náplní práce obžalovaného Ing. Sitty jako zaměstnance, připomíná se soudu prvního stupně shora uvedená zásada *in dubio pro reo*.

Soud prvního stupně musí precizovat svá skutková zjištění a vypořádat se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Pokud soud prvního stupně dospěje opětovně k závěru, že jednání obžalovaného Ing. Sitty naplnilo znaky skutkové podstaty trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku, popř. i odst. 4 tr. zákoníku, bude muset jednání obžalovaného podrobit i přezkumu s ohledem na ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, jak rozvedeno výše, a svoje úvahy uvést též v odůvodnění rozsudku. Odůvodnění rozsudku musí splňovat kritéria ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř., tj. zejména z odůvodnění musí být zřejmé, které skutečnosti vzal soud za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují (viz výše). Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou obžalovaného, tj. s jeho jednotlivými námitkami, které ve vztahu k bodům III. a IV. a celkově ke svému trestnímu stíhání vznáší.

b)

Naproti tomu o zbývající části obžaloby (bod I.), o níž nebylo rozhodnuto nezrušenou částí napadeného rozsudku pod bodem B., odvolací soud postupem podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. při respektování ustanovení § 263 odst. 6, 7 tr. ř. rozhodl sám.

Jak již bylo rozvedeno výše (ad III./1.c), skutkové a právní závěry soudu prvního stupně ohledně jednání žalovaného pod bodem I. nejsou v odůvodnění napadeného rozsudku úplné, protože chybí závěr soudu o tom, zda jednání obžalovaných mohlo způsobit nebo způsobilo společnosti Neograph a.s. nějaké nemateriální znevýhodnění (*úkor*). Odvolací soud však učinil závěr, že jde pouze o vadu odůvodnění napadeného rozsudku, nikoliv vadu rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. Skutkové závěry soudu vyjádřené ve výroku napadeného rozsudku (v bodu A. v části uvozující body I. a II.) jsou úplné a správné, soud prvního stupně neshledal vedle materiálního úkoru ani existenci nemateriálního úkoru.

Zopakované a doplněné dokazování, které soud ve veřejném zasedání provedl (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2014 č. j. 22Cm 70/2012 – 200, rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 10. 2015 č. j. 3Cmo 364/2014 – 264, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 8. 2016 sp. zn. 32 Cdo 1468/2016) pouze aktualizují situaci ohledně občanskoprávního rozhodování ve věci, tj. podporují závěr, který již učinil soud prvního stupně, a sice že provize vyplácené Avium Patners, byly vypláceny za souhlasu zúčastněných jako kompenzace snížení mzdy obžalovaného Ing. Sitty. Na rozdíl od závěru soudu prvního stupně, nedospěl pak odvolací soud k závěru, že sedm faktur vystavených společnostmi Avium Partners na společnosti Neograph a.s., bylo za fiktivní plnění (což ostatně odporuje i myšlence soudu prvního stupně o kompenzaci snížené mzdy).

Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, že by obžalovaní **JUDr. Sitta a JUDr. Kohout** jednáním pod bodem I. obžaloby naplnily znaky jakéhokoliv trestného činu a další dokazování v tomto směru nepřicházelo v úvahu, byli oba podle § 226 písm. b) tr. ř. podané obžaloby zproštěni (ad bod II. – tj. obžalovaný JUDr. Kohout v celém rozsahu, obžalovaný JUDr. Sitta ve zbytku obžaloby), neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Z charakteru vady napadeného rozsudku ohledně obžalovaného **Ing. Sitty** (viz shora III./1.d) plyne, že ani ohledně něj jednání popsané v nečíslované části bodu A. (bod I. obžaloby), nenaplnuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku. Jednání se obžalovaný sice dopustil, avšak smlouva nebyla na úkor jednoho z podniků (Neographu a.s.) a z ničeho nevyplývá, že by obžalovaný chtěl nebo byl srozuměn s tím, že na úkor jednoho z podniků (Neographu a.s.) bude, tj. nelze ani dospět k závěru o pokusu trestného činu podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že odvolací soud vycházel ze skutkového stavu správně zjištěného soudem prvního stupně a pouze upřesněného vlastním dokazováním, mohl ve věci obžalovaného Ing. Sitty sám rozhodnout. Za situace, kdy neshledal, že by jednání obžalovaného vykazovalo zákonné znaky ani žádného jiného trestného činu, obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř. v rozsahu bodu I. zprostil, když jednání tam uvedené mělo podle obžaloby být, a v případě uznání viny by bylo, dílčími útoky pokračujícího zločinu podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku.

V.

Z výše uvedených důvodů shledal Vrchní soud v Praze všechna podaná odvolání důvodná, byť některá jen částečně, a proto rozhodl podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), f), odst. 2 tr. ř. o zrušení napadeného rozsudku v celé odsuzující části pod bodem A. a v obou výrocích o náhradě škody podle § 228 a § 229 tr. ř. Následně sám podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tř. ř. zprostil obžalované Ing. Sittu, JUDr. Sittu a JUDr. Kohouta obžaloby v rozsahu bodu I. a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc obžalovaného Ing. Sitty v rozsahu bodů III. a IV. obžaloby vrátil soudu prvního stupně.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku, vyjma výroku, kterým bylo rozhodnuto o vrácení věci soudu prvního stupně, je možno podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to v neprospěch i ve prospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho dotýká, a to pouze prostřednictvím svého obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť takto bylo označeno. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud a jeho nutný obsah je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

V Praze dne 13. února 2017

**JUDr. Kateřina Jonáková, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení:
Ivana Žofková

Jarmila Ježková

